

Sygn. akt: KIO 3500/26
Sygn. akt: KIO 3506/26
Sygn. akt: KIO 3766/26
Sygn. akt: KIO 3810/26
Sygn. akt: KIO 3820/26

WYROK

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Emilia Garbala
Jolanta Markowska
Małgorzata Matecka

Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2026 r. w Warszawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

A.w dniu 17 lipca 2026 r. przez wykonawcę **Transprojekt Gdański sp. z o.o., ul. Zabytkowa 2, 80-253 Gdańsk** – KIO 3500/26,

B.w dniu 17 lipca 2026 r. przez wykonawcę **B-ACT S.A, ul. Ignacego Paderewskiego 24, 85-075 Bydgoszcz** KIO 3506/26,

C.w dniu 3 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę **B-ACT S.A, ul. Ignacego Paderewskiego 24, 85-075 Bydgoszcz** KIO 3766/26,

D.w dniu 3 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę **TPF sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa** - KIO 3810/26,

E.w dniu 3 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę **Transprojekt Gdański sp. z o.o., ul. Zabytkowa 2, 80-253 Gdańsk** - KIO 3820/26,

w postępowaniu prowadzonym przez: **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A, ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa, jednostka prowadząca postępowanie: PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Region Północny, ul. Dyrekcyjna 2-4, 80-852 Gdańsk,**

przy udziale uczestników:

- 1)wykonawcy INKO Consulting sp. z o.o., ul. Marcika 25/2, 30-443 Kraków – w sprawie o sygn. akt KIO 3500/26, KIC 3506/26, KIO 3766/26, KIO 3810/26, KIO 3820/26 – po stronie zamawiającego,
- 2)wykonawcy TPF sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa – w sprawie o sygn. akt KIO 3500/26, KIO 3506/26, KIO 3766/26, KIO 3820/26 – po stronie zamawiającego,
- 3)wykonawcy Transprojekt Gdański sp. z o.o., ul. Zabytkowa 2, 80-253 Gdańsk – w sprawie o sygn. akt KIO 3506/26, KIO 3766/26, KIO 3810/26 – po stronie odwołującego,
- 4)wykonawcy B-ACT S.A., ul. Ignacego Paderewskiego 24, 85-075 Bydgoszcz - w sprawie o sygn. akt KIO 3500/26, KIC 3820/26 – po stronie odwołującego,

orzeka:

A.w sprawie o sygn. akt KIO 3500/26:

- 1.umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu dotyczącego samooczyszczenia wykonawcy INKO Consulting sp. z o.o.,
- 2.w pozostałym zakresie **oddala odwołanie,**
- 3.kosztami postępowania obciąża odwołującego, i:
 - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, kwotę 17 zł 00 gr (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) tytułem opłaty od pełnomocnictwa i kwotę 48 zł 00 gr (słownie: czterdzieści osiem złotych zero groszy) tytułem dojazdu pełnomocnika zamawiającego na rozprawę,
 - 3.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 3 665 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt pięć złotych zero groszy) tytułem kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez zamawiającego.

B.w sprawie o sygn. akt KIO 3506/26:

1. umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu dotyczącego samooczyszczenia wykonawcy INKO Consulting sp. z o.o.,
2. w pozostałym zakresie **oddala odwołanie,**
- 3.kosztami postępowania obciąża odwołującego, i:

- 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, kwotę 17 zł 00 gr (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) tytułem opłaty od pełnomocnictwa i kwotę 48 zł 00 gr (słownie: czterdzieści osiem złotych zero groszy) tytułem dojazdu pełnomocnika zamawiającego na rozprawę,
- 3.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 3 665 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt pięć złotych zero groszy) tytułem kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez zamawiającego.

C.w sprawie o sygn. akt KIO 3766/26:

- 1.odrzuca odwołanie w zakresie zarzutu dotyczącego odrzucenia oferty wykonawcy B-ACT S.A,
2. w pozostałym zakresie **uwzględnia odwołanie** i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, odrzucenie oferty wykonawcy INKO Consulting sp. z o.o. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 111 pkt 6 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert,
- 3.kosztami postępowania obciąża odwołującego w części 1/2 oraz zamawiającego w części 1/2, i:
 - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, kwotę 17 zł 00 gr (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz kwotę 48 zł 00 gr (słownie: czterdzieści osiem złotych zero groszy) tytułem dojazdu pełnomocnika zamawiającego na rozprawę,
 - 3.2. zasądza od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę 7 468 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych zero groszy) stanowiącą należną część kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez odwołującego.

D. w sprawie o sygn. akt KIO 3810/26:

1. umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu dotyczącego zaniechania zastosowania art. 128 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych,
2. **uwzględnia odwołanie** w zakresie zarzutu nr 2 i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, odrzucenie oferty wykonawcy INKO Consulting sp. z o.o. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 111 pkt 6 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert,
3. w pozostałym zakresie **oddala odwołanie**,
- 4.kosztami postępowania obciąża odwołującego w części 1/2 i zamawiającego w części 1/2, i:
 - 4.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, kwotę 17 zł 00 gr (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz kwotę 48 zł 00 gr (słownie: czterdzieści osiem złotych zero groszy) tytułem dojazdu pełnomocnika zamawiającego na rozprawę,
 - 4.2. zasądza od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę 7 468 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych zero groszy) stanowiącą należną część kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez odwołującego.

E. w sprawie o sygn. akt KIO 3820/26:

1. odrzuca odwołanie w zakresie zarzutów dotyczących odrzucenia oferty wykonawcy Transprojekt Gdański sp. z o.o. i braku przyznania tej ofercie dodatkowej liczby punktów w Podkryterium 1.3.,
2. **uwzględnia odwołanie** w zakresie zarzutu nr 1 i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, odrzucenie oferty wykonawcy INKO Consulting sp. z o.o. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 111 pkt 6 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert,
3. w pozostałym zakresie **oddala odwołanie**,
- 4.kosztami postępowania obciąża zamawiającego w części 1/4 oraz odwołującego w części 3/4, i:
 - 4.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego, kwotę 17 zł 00 gr (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz kwotę 48 zł 00 gr (słownie: czterdzieści osiem złotych zero groszy) tytułem dojazdu pełnomocnika zamawiającego na rozprawę,
 - 4.2. zasądza od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę 1 902 zł 00 gr (słownie: jeden tysiąc dziewięćset dwa

złote zero groszy) stanowiącą należną część kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez odwołującego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:.....

.....
.....

Sygn. akt: KIO 3500/26

Sygn. akt: KIO 3506/26

Sygn. akt: KIO 3766/26

Sygn. akt: KIO 3810/26

Sygn. akt: KIO 3820/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa, jednostka prowadząca postępowanie: PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Centrum Realizacji Inwestycji Region Północny, ul. Dyrekcyjna 2-4, 80-852 Gdańsk, prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Zarządzanie i sprawowanie nadzoru inwestorskiego nad realizacją zadania inwestycyjnego: Odcinek 4 - roboty budowlane na linii kolejowej nr 201 odc. Lipowa Tucholska - Kościerzyna w ramach projektu: Prace na odcinku Maksymilianowo - Kościerzyna”, numer referencyjny: 9090/IREZA2/01409/01370/26/P. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 27.03.2026 r., nr 61/2026 214342-2026.

W dniu 17.07.2026 r. i 03.08.2026 r. następujący wykonawcy wnieśli odwołania do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

A.Transprojekt Gdański sp. z o.o., ul. Zabytkowa 2, 80-253 Gdańsk (dalej: „Odwołujący Transprojekt”) – KIO 3500/26,

B.B-ACT S.A, ul. Ignacego Paderewskiego 24, 85-075 Bydgoszcz (dalej: „Odwołujący B-ACT”) – KIO 3506/26,

C.B-ACT S.A, ul. Ignacego Paderewskiego 24, 85-075 Bydgoszcz (dalej: „Odwołujący B-ACT”) - KIO 3766/26,

D.TPF sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa (dalej: „Odwołujący TPF”) - KIO 3810/26,

E.Transprojekt Gdański sp. z o.o., ul. Zabytkowa 2, 80-253 Gdańsk (dalej: „Odwołujący Transprojekt”) - KIO 3820/26.

Ad. A Odwołujący **Transprojekt** w sprawie KIO 3500/26 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1)art. 109 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej: „ustawą Pzp”, poprzez bezpodstawne wykluczenie Odwołującego z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w wyniku błędnego uznania, że Odwołujący wskazując w załączniku nr 1Fa) – Wykaz personelu na potrzeby weryfikacji kryterium oceny ofert („Wykaz Personelu”) - pana R.B.. i wykazując jego doświadczenie zdobyte przy realizacji zadania pn. Sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu „Prace na linii kolejowej nr 216 Działdowo – Olsztyn, przedstawił informacje wprowadzające Zamawiającego w błąd, podczas gdy doświadczenie to zostało zdobyte w sposób ciągły, na stanowiskach obejmujących zarządzanie i nadzór nad realizacją Zadania, w tym na stanowisku Koordynatora Inżyniera Projektu ds. odbiorowych („Koordynator”), stanowiącym stanowisko równorzędne w rozumieniu pkt. 19.9.1.2. ppkt 3) [Podkryterium 1.3 (PK1.3) Inżynier Projektu – doświadczenie Inżyniera Projektu] Instrukcji dla Wykonawców, czego Zamawiający nie uwzględnił, gdyż – w ocenie Zamawiającego - prowadziłoby to zmiany treści ofert, co – po pierwsze jest bez znaczenia dla oceny wystąpienia przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp – po drugie - całkowicie pomija wyjaśnienia i dowody przedstawione przez Odwołującego w toku procedury wyjaśniającej, a co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp, a w rezultacie – zaniechania wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej,
- 2)art. 239 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny oferty Odwołującego w ramach Podkryterium 1.3. „Doświadczenie i kwalifikacje personelu wykonawcy” oraz nieprzyznanie Odwołującemu maksymalnej liczby punktów za doświadczenie pana R.B., pomimo że wykazane przez Odwołującego doświadczenie zdobyte przy realizacji Zadania LK 216, w tym na stanowisku Koordynatora, spełniało wymagania określone w pkt 8.6.2 IDW, co doprowadziło do zaniżenia punktacji oferty Odwołującego, a w konsekwencji do nieprawidłowego wyboru oferty Inko jako najkorzystniejszej, podczas gdy prawidłowa ocena oferty Odwołującego skutkowałaby przyznaniem jej maksymalnej liczby punktów w Podkryterium 1.3. oraz wyborem oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej,
- 3)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 110 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 w zw. z art. 239 ustawy Pzp poprzez zaniechaniu odrzucenia oferty INKO pomimo tego, że względem tego wykonawcy zachodzą

przesłanki wykluczenia z postępowania określone w pkt 8.1 lit. b) SWZ, wprowadzające fakultatywne przesłanki wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, a INKO nie udowodnił Zamawiającemu, że kumulatywnie spełnił warunki określone w z art. 110 ust. 2 i 3 Pzp, tj. warunkujące skuteczność samooczyszczenia, 4)art. 16 ust. 1 Pzp przez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności i przejrzystości.

W związku z tym Odwołujący Transprojekt wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- 1)unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
- 2)unieważnienia czynności wykluczenia TPG oraz odrzucenia oferty Odwołującego,
- 3)powtórzenia czynności badania i oceny oferty z uwzględnieniem oferty Odwołującego,
- 4)przyniesienia ofercie Odwołującego maksymalnej liczby punktów w pozacenowym kryterium oceny ofert – Podkryterium 1.3.

Ad. B. Odwołujący B-ACT w sprawie KIO 3506/26 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1)art. 109 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez błędne przyjęcie, że Odwołujący podlega wykluczeniu z postępowania z uwagi na przedstawienie w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa informacji wprowadzających w błąd Zamawiającego w ramach pozacenowego kryterium oceny ofert (Podkryterium 1.3, doświadczenia Inżynier Projektu), przy jednoczesnym pominięciu (zignorowaniu), że:
 - Odwołujący w rzeczywistości przedstawił informacje zgodne z Podkryterium 1.3, wobec czego nie tylko powinien uzyskać w tym zakresie punkty, ale i nie wprowadził Zamawiającego w błąd,
 - Odwołujący dochował należytej staranności przekazując Zamawiającemu wszelkie informacje w toku postępowania,
 - informacje przekazane przez B-ACT nie miały (nie mogły mieć) istotnego wpływu na decyzje podejmowane przez Zamawiającego, jak i sam przebieg postępowania - niezależnie bowiem od tych informacji decyzja o wyborze oferty przez Zamawiającego byłaby niezmienna (oferta B-ACT nie zostałaby wybrana), co doprowadziło do nieuzasadnionego wyboru oferty złożonej przez INKO,
- 2)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 110 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 w zw. z art. 239 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia INKO i w konsekwencji odrzucenia oferty tego wykonawcy, w sytuacji, w której wykonawca nie dokonał skutecznie procedury samooczyszczenia, a czynności tzw. samooczyszczenia podjęte przez INKO w obecnym postępowaniu w celu wypełnienia przesłanek z art. 110 ust. 2 Pzp nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności - INKO nie udowodnił Zamawiającemu, że wszystkie przesłanki art. 110 ust. 2 ustawy Pzp jednocześnie zostały spełnione,
- 3)art. 16 pkt 1-3 ustawy Pzp poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności i przejrzystości.

W związku z tym Odwołujący B-ACT wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- 1)unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w Postępowaniu;
- 2)unieważnienia czynności wykluczenia B-ACT,
- 3)unieważnienia czynności odrzucenia oferty B-ACT,
- 4)odrzucenia oferty INKO,
- 5)powtórzenie czynności oceny i badania ofert.

Ad. C. Odwołujący B-ACT w sprawie KIO 3766/26 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1)art. 109 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez błędne przyjęcie, że Odwołujący podlega wykluczeniu z postępowania z uwagi na przedstawienie w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa informacji wprowadzających w błąd Zamawiającego w ramach pozacenowego kryterium oceny ofert (Podkryterium 1.3, doświadczenia Inżynier Projektu), przy jednoczesnym pominięciu (zignorowaniu), że:
 - Odwołujący w rzeczywistości przedstawił informacje zgodne z Podkryterium 1.3, wobec czego nie tylko powinien uzyskać w tym zakresie punkty, ale i nie wprowadził Zamawiającego w błąd,
 - Odwołujący dochował należytej staranności przekazując Zamawiającemu wszelkie informacje w toku Postępowania,
 - informacje przekazane przez B-ACT nie miały (nie mogły mieć) istotnego wpływu na decyzje podejmowane przez Zamawiającego, jak i sam przebieg Postępowania - niezależnie bowiem od tych informacji decyzja o wyborze oferty przez Zamawiającego byłaby niezmienna (oferta B-ACT nie zostałaby wybrana), co doprowadziło do nieuzasadnionego wyboru oferty złożonej przez INKO,
- 2)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 110 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 w zw. z art. 239 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia INKO i w konsekwencji odrzucenia oferty tego wykonawcy, w sytuacji, w której wykonawca nie dokonał skutecznie procedury samooczyszczenia, a czynności tzw. samooczyszczenia podjęte przez INKO w obecnym postępowaniu w celu wypełnienia przesłanek z art. 110 ust. 2 Pzp nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności - INKO nie udowodnił Zamawiającemu, że wszystkie przesłanki art. 110 ust. 2 Pzp jednocześnie zostały spełnione,

3)art. 16 pkt 1-3 ustawy Pzp poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności i przejrzystości.

W związku z tym Odwołujący B-ACT wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- 1)unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w postępowaniu,
- 2)unieważnienia czynności wykluczenia B-ACT,
- 3)unieważnienia czynności odrzucenia oferty B-ACT,
- 4)odrzućenia oferty INKO,
- 5)powtórzenia czynności oceny i badania ofert.

Ad. D. Odwołujący TPF w sprawie KIO 3810/26 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1)art. 109 ust. 1 pkt 8 oraz pkt 10 ustawy w zw. z art. 110 ust. 3 zd. 2 oraz w zw. z art. 239 ust. 1 i art. 16 pkt 1–3 stawy Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia INKO z postępowania, pomimo iż wykonawca INKO nie dokonał w sposób skuteczny tzw. samooczyszczenia w trybie art. 110 ust. 2 Pzp – INKO w samooczyszczeniu nie uwzględniło wszystkich przypadków wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a tym samym przedstawiło niepełny i wprowadzający w błąd obraz swojej sytuacji podmiotowej, co dodatkowo stanowi wprowadzenie Zamawiającego w błąd przez przedstawienie informacji nieprawdziwych i zaniechanie ujawnienia informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia, mających lub mogących mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane w postępowaniu, a w konsekwencji stanowi przeprowadzenie postępowania w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców oraz proporcjonalności i przejrzystości,
- 2)art. 226 ust. 1 pkt. 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i/lub 10 w zw. z art. 110 ust. 3 zd. 2 oraz w związku z art. 239 ust. 1 i art. 16 pkt 1–3 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty INKO, pomimo iż wykonawca INKO nie dokonał w sposób skuteczny tzw. samooczyszczenia w trybie art. 110 ust. 2 Pzp oraz poprzez niezasadne przyjęcie, że przedstawione przez INKO samooczyszczenie jest skuteczne i potwierdza rzetelność INKO, podczas gdy zgodnie z art. 110 ust. 2 ustawy Pzp INKO zobowiązany był udowodnić, że podjęte środki są wystarczające do zapobieżenia dalszym naruszeniom, a stosownie do art. 110 ust. 3 ustawy Pzp ocena ta powinna uwzględniać wagę i szczególne okoliczności czynu, tymczasem przedstawione działania:
 - a)mają charakter częściowo wcześniejszy względem zdarzenia stanowiącego podstawę wykluczenia,
 - b)nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z tym zdarzeniem,
 - c)nie dowodzą rzeczywistego i skutecznego przywrócenia rzetelności wykonawcy, co w konsekwencji stanowi przeprowadzenie postępowania w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców oraz proporcjonalności i przejrzystości,
- 3)art. 128 ust. 1 w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, poprzez brak wezwania wykonawcy INKO do uzupełnienia podmiotowego środka dowodowego w zakresie warunku określonego w IDW 8.6.1.

W związku z tym Odwołujący TPF wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności oceny ofert,
- 2) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
- 3) ponownej oceny ofert,
- 4) wezwania Inko do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych,
- 5) wykluczenia INKO z postępowania,
- 6) odrzucenia oferty INKO.

Ad. E. Odwołujący Transprojekt w sprawie KIO 3820/26 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i/lub 10 w zw. z art. 110 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 w zw. z art. 239 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty INKO pomimo tego, że względem tego wykonawcy zachodzą przesłanki wykluczenia z postępowania określone w pkt 8.1 lit. b) IDW, tj. przesłanki wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, a INKO nie udowodnił Zamawiającemu, że kumulatywnie spełnił warunki określone w z art. 110 ust. 2 i 3 Pzp, od których uzależnione jest skuteczne samooczyszczenie,
- 2)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i/lub pkt 10 w zw. z art. 16 w zw. z art. 239 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty INKO i w konsekwencji jej wybór, pomimo tego że względem tego wykonawcy zachodzą przesłanki wykluczenia z postępowania określone w pkt 8.1 lit. b) SWZ, tj. przesłanki wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, albowiem INKO, co najmniej w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa, nie przedstawiło Zamawiającemu kompletnych informacji dotyczących wszystkich wykluczeń tego wykonawcy z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, wprowadzając tym samym Zamawiającego w błąd co do faktycznej sytuacji podmiotowej INKO, a co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu,
- 3)art. 109 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez bezpodstawne wykluczenie Odwołującego z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp w wyniku błędnego uznania, że

Odwołujący wskazując w załączniku nr 1Fa) – Wykaz personelu na potrzeby weryfikacji kryterium oceny ofert („Wykaz Personelu”) - pana R.B.. i wykazując jego doświadczenie zdobyte przy realizacji zadania pn. Sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu „Prace na linii kolejowej nr 216 Działdowo – Olsztyn, przedstawił informacje wprowadzające Zamawiającego w błąd, podczas gdy doświadczenie to zostało zdobyte w sposób ciągły, na stanowiskach obejmujących zarządzanie i nadzór nad realizacją Zadania, w tym na stanowisku Koordynatora Inżyniera Projektu ds. odbiorowych („Koordynator”), stanowiącym stanowisko równorzędne w rozumieniu pkt. 19.9.1.2. ppkt 3) [Podkryterium 1.3 (PK1.3) Inżynier Projektu – doświadczenie Inżyniera Projektu] Instrukcji dla Wykonawców („IDW”), czego Zamawiający nie uwzględnił, gdyż – w ocenie Zamawiającego - prowadziłoby to zmiany treści ofert, co – po pierwsze jest bez znaczenia dla oceny wystąpienia przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – po drugie - całkowicie pomija wyjaśnienia i dowody przedstawione przez Odwołującego w toku procedury wyjaśniającej, a co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp, a w rezultacie – zaniechania wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej,

4)art. 239 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny oferty Odwołującego w ramach Podkryterium 1.3. „Doświadczenie i kwalifikacje personelu wykonawcy” oraz nieprzyznanie Odwołującemu maksymalnej liczby punktów za doświadczenie pana R.B., pomimo że wykazane przez Odwołującego doświadczenie zdobyte przy realizacji Zadania LK 216, w tym na stanowisku Koordynatora, spełniało wymagania określone w pkt 8.6.2 IDW, co doprowadziło do zaniżenia punktacji oferty Odwołującego, a w konsekwencji do nieprawidłowego wyboru oferty Inko jako najkorzystniejszej, podczas gdy prawidłowa ocena oferty Odwołującego skutkowałaby przyznaniem jej maksymalnej liczby punktów w Podkryterium 1.3. oraz wyborem oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej,

5)art. 16 ust. 1 ustawy Pzp poprzez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności i przejrzystości.

W związku z tym Odwołujący Transprojekt wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- 1)unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
- 2)wykluczenia INKO z postępowania, a w konsekwencji odrzucenia oferty INKO,
- 3)unieważnienia czynności wykluczenia TDG oraz odrzucenia oferty Odwołującego,
- 4)powtórzenia czynności badania i oceny oferty z uwzględnieniem oferty Odwołującego,
- 5)przyznania ofercie Odwołującego maksymalnej liczby punktów w pozacenowym kryterium oceny ofert – Podkryterium 1.3.

Następujący wykonawcy zgłosili przystąpienie do postępowania odwoławczego:

- 1)INKO Consulting sp. z o.o., ul. Marcika 25/2, 30-443 Kraków – w sprawie o sygn. akt KIO 3500/26, KIO 3506/26, KIO 3766/26, KIO 3810/26, KIO 3820/26 – po stronie zamawiającego,
- 2)TPF sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa – w sprawie o sygn. akt 3500/26, KIO 3506/26, KIO 3766/26, KIO 3820/26 – po stronie zamawiającego,
- 3)Transprojekt Gdański sp. z o.o., ul. Zabytkowa 2, 80-253 Gdańsk – w sprawie o sygn. akt KIO 3506/26, KIO 3766/26, KIO 3810/26 – po stronie odwołującego,
- 4)B-ACT S.A, ul. Ignacego Paderewskiego 24, 85-075 Bydgoszcz - w sprawie o sygn. akt KIO 3500/26, KIO 3820/26 – po stronie odwołującego,

Izba stwierdziła, że przystąpienia wszystkich wykonawców zostały dokonane skutecznie.

Izba ustaliła, że Zamawiający w dniu 21.07.2026 r. unieważnił czynność z dnia 07.07.2026 r. polegającą na wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego INKO (nie unieważnił przy tym czynności odrzucenia innych ofert). Tym samym ww. czynność wyboru najkorzystniejszej oferty przestała istnieć, co oznacza brak substratu zaskarżenia w tym zakresie. Wobec powyższego postępowanie odwoławcze w sprawie KIO 3500/26 i KIO 3506/26 w zakresie zarzutów dotyczących Przystępującego INKO podlegało umorzeniu na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp.

Ponadto w trakcie posiedzenia Odwołujący TPF cofnął zarzut nr 3 dotyczący zaniechania wezwania Przystępującego INKO na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, wskutek czego postępowanie odwoławcze w sprawie KIO 3810/26 w zakresie ww. zarzutu podlegało umorzeniu na podstawie art. 568 pkt 1 ustawy Pzp.

W dniach 31.07.2026 r. oraz 17 i 18.08.2026 r. Zamawiający przekazał odpowiedzi na ww. odwołania, wnosząc o ich oddalenie. Również Przystępujący INKO, Przystępujący B-ACT, Przystępujący TPF (poza sprawą KIO 3500/26 i KIO 3506/26) i Przystępujący Transprojekt (poza sprawą KIO 3810/26) przedstawili pisemnie swoją argumentację. W dniu 20.08.2026 r. Odwołujący Transprojekt przekazał pismo wraz z wnioskami dowodowymi.

W trakcie rozprawy Strony i Przystępujący podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny.

Przedmiotem zamówienia jest zarządzanie i pełnienie nadzoru inwestorskiego oraz kontrola nad realizacją Kontraktów

budowlanych w czasie realizacji Robót w ramach projektu: „Prace na odcinku Maksymilianowo – Kościerzyna”, na który składa się kontrakt budowlany: Odcinek 4 - roboty budowlane na linii kolejowej nr 201 odc. Lipowa Tucholska – Kościerzyna.

W rozdziale 8 SWZ Zamawiający przewidział fakultatywne przesłanki wykluczenia, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 4, 8, 9, 10 ustawy Pzp.

W rozdziale 19 SWZ w pkt 19.9. Zamawiający wskazał kryteria oceny ofert:

- cena – 60%,
- kwalifikacje personelu wykonawcy – 30%,
- Zespół Wykonawcy – 10%.

W zakresie kryterium „kwalifikacje personelu Wykonawcy” (K.2.) Zamawiający wskazał, że ocenie będzie podlegać posiadanie dodatkowych kwalifikacji (uprawnień budowlanych i doświadczenia kluczowych członków Personelu Wykonawcy, wskazanych przez Wykonawcę do realizacji Zamówienia, w załączonym do oferty Załączniku - wykaz osób na potrzeby weryfikacji kryteriów oceny ofert (Załącznik nr 1Fa do IDW). Punktowne będzie m.in. stanowisko Inżyniera Projektu:

Stanowisko/ Funkcja	Kryteria	Wartość punktowa
Inżynier Projektu	Posiadanie uprawnień budowlanych bez ograniczeń do kierowania robotami budowlanymi - podkryterium 1.1 (PK1.1)	2 pkt
	Posiadanie uprawnień budowlanych bez ograniczeń do projektowania - podkryterium 1.2 (PK1.2)	2 pkt
	Doświadczenie Inżyniera Projektu – podkryterium 1.3 (PK1.3)	Maks. 12 pkt

W Podkryterium 1.3 będzie podlegać ocenie doświadczenie osoby wskazanej na stanowisko Inżyniera Projektu. Ocena będzie dokonywana na podstawie załączonego do oferty Załącznika - wykaz osób na potrzeby weryfikacji kryteriów oceny ofert (Załącznik nr 1Fa do IDW). Jeżeli osoba wskazana na stanowisko Inżyniera Projektu, w okresie ostatnich 10 lat zarządzała zadaniem inwestycyjnym obejmującym Budowę lub Przebudowę Infrastruktury kolejowej, o wartości nadzorowanego lub realizowanego zadania wynoszącej co najmniej 300 mln zł brutto, Wykonawca otrzyma za każde zadanie spełniające warunki, odpowiednią liczbę punktów, w zależności od długości okresu zarządzania tym zadaniem przez osobę wskazaną na stanowisko Inżyniera Projektu tj.

- przez okres co najmniej 12 miesięcy – 1 pkt.
- przez okres co najmniej 24 miesiące – 3 pkt.
- przez okres co najmniej 36 miesięcy – 6 pkt.

Okres liczony wstecz od daty wystawienia Świadczenia Przejęcia, przy czym okres ten musi obejmować wystawienie Świadczenia Przejęcia. W przypadku umów, w których nie wystawia się Świadczenia Przejęcia lub umowa na nadzór inwestorski nie obejmowała wystawienia Świadczenia Przejęcia lub zakończyła się przed tą datą, Zamawiający uzna okres obejmujący co najmniej wystawienie dokumentu potwierdzającego odbiór końcowy robót. Zamawiający nie uznaje okresu gwarancyjnego.

Zamawiający wymaga doświadczenia w zarządzaniu zadaniem inwestycyjnym na stanowisku: Inżyniera Projektu lub Inżyniera Rezydenta lub Dyrektora Kontraktu lub równorzędnym w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi lub na stanowisku Kierownika budowy.

Zamawiający dopuszcza w podkryterium 1.3 wskazanie maksymalnie dwóch zadań spełniających ww. warunki (w przypadku wskazania większej liczby zadań, Zamawiający będzie oceniał pierwsze dwa zadania wskazane w wykazie). Maksymalna liczba punktów do uzyskania – 12.

W postępowaniu złożono 9 ofert, w tym w ofertach Odwołującego B-ACT i Odwołującego Transprojekt na stanowisko Inżyniera Projektu wskazano p. R.B..a jako jego doświadczenie wskazano m.in. doświadczenie na stanowisku Inżyniera Rezydenta w ramach zadania pn. „Zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu Prace na linii kolejowej nr 216 Działdowo – Olsztyn” w okresie: 10.2017 – 01.2021 (39 miesięcy).

W dniu 09.06.2026 r. Zamawiający wezwał, na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, Odwołującego B-ACT i Odwołującego Transprojekt do złożenia wyjaśnień dotyczących p. R.B.. wskazując, że „z informacji posiadanych przez Zamawiającego wynika, że Pan R.B. pełnił funkcję Inżyniera Rezydenta od 10.2017 – 07.2019 (22 m-cy) oraz Inżyniera Projektu od 29.10.2020 do 15.01.2021 r. (15.01.2021 r. – odbiór końcowy inwestycji i wydanie świadectwa Przejęcia Robót) oraz Inżyniera Projektu od 16.01.2021 r. do 30.09.2025 r. w okresie gwarancyjnym. W związku z rozbieżnością przedstawionych ww. informacji przez Wykonawcę Zamawiający zwraca się o wyjaśnienie:

- w jakich dokładnie okresach Pan R.B. pełnił funkcję Inżyniera Rezydenta;
- w jakich dokładnie okresach pełnił funkcję Inżyniera Projektu;
- dlaczego w Załączniku nr 11 wskazano zbiorczo funkcję Inżyniera Rezydenta w okresie 10.2017-01.2021.

Zamawiający zaznacza, że złożone wyjaśnienia nie mogą prowadzić do zmiany treści złożonej Oferty, a jedynie służyć doprecyzowaniu elementów budzących wątpliwości”.

W dniu 12.06.2026 r. Odwołujący Transprojekt odpowiedział, że „Zamawiający w treści SWZ dopuścił nie tylko możliwość zajmowania określonych stanowisk, np. Inżyniera Projektu, Inżyniera Rezydenta czy nawet – co ważne – Kierownika budowy, ale także innych stanowisk, które odnoszą się do zarządzania projektami (na stanowisku związanym z zarządzaniem projektem). Co ważne, Zamawiający nie zdefiniował, co należy rozumieć przez „zarządzanie projektami”, a jednocześnie dopuszczenie doświadczenia nabytego zarówno na stanowisku Inżyniera Rezydenta, jak i Kierownika budowy (dwóch dość istotnie różnych stanowisk) oznacza, że należy to pojęcie rozumieć szeroko. (...) Pan R.B. pełnił funkcję Inżyniera Rezydenta na zadaniu pn. „Zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu »Prace na linii kolejowej nr 216 Działdowo – Olsztyn«” w okresie od października 2017 r. do lipca 2019 r. – zgodnie z treścią Załącznika nr 1I do IDW. (...) Pan R.B. pełnił funkcję Inżyniera Projektu w okresie od 29.10.2020 r. do 15.01.2021 r., tj. do momentu odbioru końcowego inwestycji i wystawienia dokumentu potwierdzającego zakończenie realizacji robót (...) Jednocześnie Wykonawca wskazuje, iż po objęciu funkcji Inżyniera Rezydenta na innym kontrakcie Zamawiającego (...) przez Pana R.B., zgodnie z treścią umów o zamówienie publiczne, funkcja Inżyniera Rezydenta na Zadaniu LK216 została powierzona innej osobie, co zostało zgłoszone Zamawiającemu. Jednocześnie, z uwagi na wielomiesięczne zaangażowanie Pana R.B. w realizację przedmiotowej inwestycji oraz konieczność zachowania ciągłości wiedzy dotyczącej prowadzonych spraw kontraktowych, rozliczeń robót dodatkowych, roszczeń wykonawcy oraz innych kluczowych zagadnień związanych z realizacją projektu, które siłą rzeczy nie kończą się wraz ze zmianą na danym stanowisku, tylko wymagają kontynuacji, pozostawał on nadal zaangażowany w realizację zadania, uczestnicząc m.in. w procesie zarządzania realizacją inwestycji, co znajduje potwierdzenie w dokumentach, w tym w pismach kierowanych również do Zamawiającego, w których Pan R.B. wskazany jest jako koordynator ze strony Inżyniera. (...) Już sama nazwa zajmowanego przez p. B(...) stanowiska – „Koordynator” – wskazuje, iż osoba ta wykonywała czynności należące i wskazane przez Izbę jako wchodzące w zakres „zarządzania” projektem. (...) Powyższe wskazuje, że Pan R.B. nadal pełnił istotną rolę zarządczą na kontrakcie. Jako członek zespołu, wyznaczony przez TGD na koordynatora działań zespołu Inżyniera, bezpośrednio uczestniczył w analizie wszystkich roszczeń Wykonawcy Robót, spotkaniach dedykowanych a ostateczne rekomendacje w zakresie spraw spornych, które były istotne w zakresie ich wpływu na zobowiązania Zamawiającego lub Wykonawcy, musiały uzyskać jego akceptację. Faktycznie był zatem osobą decyzyjną (ostatecznie podejmującą decyzję, zarządzającą). Co istotne, nie były to działania, które Konsultant wykonywał bez wiedzy i akceptacji Zamawiającego. (...) Wykonawca stoi na stanowisku, że w rozpatrywanym okresie Pan R.B. pełnił funkcję równorzędną w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi, a co najmniej miał podstawy, aby przyjąć takie stanowisko. (...)”

W dniu 12.06.2026 r. Odwołujący B-ACT odpowiedział, że: Z informacji, które otrzymaliśmy od Pana R.B., wynikało, że pełnił on dla zadania „Zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu »Prace na linii kolejowej nr 216 Działdowo – Olsztyn«” początkowo funkcję Inżyniera Rezydenta od października 2017 r., a następnie objął funkcję Inżyniera Projektu, którą pełnił do wystawienia Świadczenia Przejęcia w styczniu 2021 r. Dochowując należytej staranności, poprosiliśmy o dokumenty potwierdzające te daty, w odpowiedzi na co otrzymaliśmy wyciąg z raportu miesięcznego z października 2017 r. oraz Świadczenie Przejęcia ze stycznia 2021 r. i na tej podstawie został wypełniony załącznik nr 1I. (...) Po przedstawieniu Panu R.B. treści wezwania Zamawiającego, uzyskaliśmy od niego dodatkowe informacje (...)

a) Pan R.B. pełnił funkcję Inżyniera Rezydenta przy realizacji zadania „Prace na linii kolejowej nr 216 Działdowo – Olsztyn” od października 2017 r. do lipca 2019 r.

b) Funkcję Inżyniera Projektu od 29 października 2020 r. do 15 stycznia 2021 r., czyli do wystawienia Świadczenia Przejęcia.

c) W okresie pomiędzy lipcem 2019 r. a październikiem 2020 r., jak oświadczył, nadal zarządzał tym samym zadaniem inwestycyjnym jako koordynator, niewchodzący w skład Personelu Inżyniera. W tej roli koordynował działania Personelu Inżyniera. Zakres wykonywanych przez niego czynności odpowiadał zadaniom związanym z zarządzaniem przedsięwzięciem inwestycyjnym, obejmującym między innymi koordynację uczestników procesu inwestycyjnego, organizację przepływu informacji, nadzór nad realizacją działań kontraktowych oraz udział w procesach decyzyjnych, w tym analizie roszczeń wykonawcy robót oraz procesie przygotowywania rekomendacji odnoszących się do spraw mających wpływ na sytuację techniczną, organizacyjną i finansową kontraktu. Z punktu widzenia Pana B(...) jego sytuacja w omawianym okresie się nie zmieniła.

(...) Z opisu kryterium wynika, że dla Zamawiającego znaczenie ma rzeczywisty okres i zakres czynności w zakresie zarządzania projektem spełniającym określone parametry, a nie wyłącznie nazwa stanowiska zajmowanego przez daną osobę – stąd Zamawiający dopuścił możliwość wykazania doświadczenia zdobytego nie tylko na stanowisku Inżyniera Projektu, lecz również innych przytoczonych powyżej, które były związane z zarządzaniem przedsięwzięciem

inwestycyjnym, a także dopuścił wykazanie stanowisk równorzędnych. Ponadto Zamawiający nie zdefiniował ściśle pojęcia zarządzania projektem inwestycyjnym.

(...) Zaznaczyć należy, że wskazanie w Załączniku nr 11 okresu od października 2017 r. do stycznia 2021 r. jako okresu pełnienia przez Pana R.B. funkcji Inżyniera Rezydenta stanowi uproszczenie redakcyjne i pozostaje bez znaczenia z punktu widzenia liczby punktów (spełnienia kryterium). (...) W naszej ocenie, niezależnie od aktualnie pełnionej funkcji, cały okres należy uznać za okres, w którym Pan R.B. nabył doświadczenie w zarządzaniu projektem inwestycyjnym na stanowisku Inżyniera Projektu lub Inżyniera Rezydenta lub Dyrektora Kontraktu lub równorzędnym w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi lub na stanowisku Kierownika budowy. Osoba ta nieustannie, od początku do końca, była bowiem zaangażowana w realizację omawianego przedsięwzięcia, mając na jego wykonanie (przebieg etc.) decydujący wpływ”.

Niezależnie od powyższego Przystępujący INKO złożył 13.05.2026 r. wraz z ofertą oświadczenie JEDZ, w którym na pytanie: „Czy wykonawca może potwierdzić, że: nie jest winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji (...)” zaznaczył odpowiedź „NIE”. Przystępujący INKO złożył też samooczystczenie wraz z załącznikami, w którym wskazał w szczególności:

„Wykonawca informuje, że w dniu 8 sierpnia 2025 roku został wykluczony z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonych przez Skarb Państwa – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, w imieniu którego działa Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Krakowie pn.:

- a. Opracowanie dokumentacji projektowej dla zadania pn.: „Budowa drogi ekspresowej nr 52 na odcinku Bulowice (bez węzła) – Chocznia (bez węzła)”
- b. Opracowanie dokumentacji projektowej dla zadania pn.: „Budowa drogi ekspresowej nr 52 na odcinku Kalwaria Wschód (bez węzła) – Głogoczów (z węzłem)”.

(...) W dniu 22.05.2025 r. Zamawiający dokonał otwarcia ofert w obu Postępowaniach. (...)

Zamawiający stwierdził, że informacje przekazane w przedmiotowym postępowaniu przez Odwołującego na Formularzu „Kryteria pozacenowe” odnoszące się do doświadczenia osoby wskazanej na stanowisko Eksperta ds. geotechnicznych tj. Pani U.T.(...) w opracowaniu dokumentacji nr 3 o nazwie „Projekt wykonawczy ścian szczelinowych z tymczasowym rozparciem i kotwieniem w ramach zadania: „Budowa bezkolizyjnego węzła drogowego w rejonie ulicy Turyńskiej i Oświęcimskiej w Tychach” - nie są zgodne z prawdą a zadanie to nie spełnia wymagań postawionych przez Zamawiającego w SWZ. (...) Zamawiający wskazał, że w ocenie Zamawiającego Odwołujący lekkomyślnie podał nieprawdziwe informacje, które mogły mieć wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego a tym samym wypełniły się przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 p.z.p. Ponadto Zamawiający wskazał, że omawiana sytuacja wskazuje jednoznacznie, że za nieprzekonujące uznaje samooczystczenie Wykonawcy złożone w zakresie braku podstaw wykluczenia z postępowania na podstawie art. 109 ust 1 pkt 8) oraz 10) ustawy p.z.p. z uwagi na zdarzenia jakie miały miejsce w okresie ostatnich dwóch lat a Podjęte przez Wykonawcę środki zaradcze, których wprowadzenie deklaruje Wykonawca w złożonym wraz z Ofertą dokumencie samooczystczenia wraz z załącznikami - okazują się nieskuteczne. (...)

W dniu 18.08.2025 r. Wykonawca wniósł odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej od czynności Zamawiającego obejmujących wybór oferty najkorzystniejszej, wykluczenie Wykonawcy i odrzucenie jego oferty w obu postępowaniach.

(...) Wyrokiem z dnia 24 października 2025 roku wydanym w sprawach o sygn. akt sygn. akt: KIO 3454/25, KIO 3492/25, KIO 3493/25, KIO 3496/25, KIO 3506/25, KIO 3509/25 Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła oba odwołania wniesione przez Wykonawcę. (...) Wyrokiem z dnia 26 lutego 2026 roku Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych w sprawie o sygn. akt XXIII Zs 160/25 oddalił skargę w całości. (...)

(...) Wykonawca zidentyfikował następujące nieprawidłowe działania, które spowodowały wykluczenie z postępowania:

- a. Wykonawca przyjął zbyt odważną interpretację kryterium oceny ofert
- b. Pomimo wątpliwości Wykonawca nie zadał pytania do SWZ
- c. Wykonawca jednoznacznie potwierdził, że Dokumentacja nr 3 jest zgodna z kryterium oceny ofert w sytuacji granicznej.
- d. Wykonawca nie zebrał dostatecznych dowodów potwierdzających, że Dokumentacja nr 3 jest zgodna z kryterium oceny ofert na etapie przygotowywania oferty ze źródeł zewnętrznych
- e. Wykonawca nie doszacował ryzyka wykluczenia zamiast utraty punktów.

(...) Wykonawca wskazuje, iż w obu postępowaniach Wykonawca został wykluczony a jego oferta odrzucona, tym samym Zamawiający nie poniósł szkody, która byłaby wynikiem wprowadzania w błąd przez Wykonawcę. (...) Zasądzone koszty zastępstwa zostały zapłacone w całości. (...)

W związku z zapadłym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy Zamówień Publicznych z dnia 26.02.2026 r. sygn. akt XXIII Zs 160/25 przekazano pani U.T.(...) wiadomość e-mail, że w związku z okolicznościami wykluczenia w przypadku ewentualnych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego

Wykonawca nie będzie podejmował współpracy.

(...) Wykonawca dokonał kompleksowej reorganizacji procesu przygotowania ofert w zakresie weryfikacji informacji dotyczących zdolności technicznej i zawodowej. Działania te zostały sformalizowane Uchwałą Zarządu nr 1/12/2025 z dnia 1 grudnia 2025 r., na mocy której przyjęto nową „Procedurę weryfikacji informacji dotyczących zdolności technicznej lub zawodowej na potrzeby postępowań o udzielenie zamówienia publicznego”. Procedura obowiązuje od dnia 1 grudnia 2025 r., a dotychczasowe regulacje zostały uchylone. (...)

Po pierwsze, nastąpiła formalizacja odpowiedzialności poprzez wprowadzenie funkcji Kierownika Oferty. Od 1 grudnia 2025 roku w każdym postępowaniu wyznaczany jest Kierownik Oferty, który odpowiada za prawidłowość kwalifikacji doświadczenia wykonawcy i personelu, organizuje proces weryfikacji zgodnie z procedurą, zatwierdza komplet dokumentów przed złożeniem oferty i ponosi odpowiedzialność organizacyjną za zgodność informacji z dokumentacją źródłową. Wprowadzono również zasadę, że osoba, której doświadczenie jest wskazywane w ofercie, nie może samodzielnie kwalifikować własnych realizacji – obowiązuje niezależna weryfikacja przez Zespół Weryfikujący.

Po drugie, Wykonawca wprowadził dwuetapową, niezależną weryfikację. Utworzono Zespół Weryfikujący, składający się z co najmniej dwóch osób niezaangażowanych w realizację wskazywanych projektów, niebędących autorami weryfikowanych opracowań (...)

Po trzecie, (...) W przypadku wątpliwości co do brzmienia SWZ lub spełnienia warunków, kryteriów selekcji lub kryteriów oceny ofert wprowadzono obowiązek kierowania pytań do SWZ i konsultacji z kancelarią prawną współpracującą ze Spółką.

Po czwarte, wprowadzono zasadę ostrożności polegającą na przyjęciu, że w przypadku wątpliwości niemożliwych do jednoznacznego usunięcia rezygnuje się ze wskazania danej osoby lub zadania referencyjnego na potrzeby warunku udziału w postępowaniu, kryteriów selekcji lub kryteriów oceny ofert. (...)

Po piąte, przewidziano obowiązek dokumentacyjny i archiwizacyjny obejmujący obowiązek sporządzania Karty kwalifikacji doświadczenia i sporządzania Arkusza oceny ryzyka. (...)

Po szóste, wprowadzono zasady weryfikacji zasobów własnych i zewnętrznych. Ustalono, że w przypadku weryfikacji doświadczenia własnego doświadczenie ustala się wyłącznie w oparciu o referencje, protokoły odbioru i dokumenty potwierdzające zakres realizacji a w przypadku zasobów podmiotów trzecich oraz członków konsorcjum z obowiązkową analizą dokumentacyjną i zakazem opierania się wyłącznie na oświadczeniu podmiotu udostępniającego. W przypadku braku dokumentów przewidziano obowiązek wystąpienia do zamawiającego zadania realizacyjnego, w trybie dostępu do informacji publicznej.

Po siódme, wprowadzono mechanizm audytu i kontroli obejmujący pierwszy audyt stosowania procedury po 3 miesiącach od wdrożenia procedury, kolejne audyty co 6 miesięcy. Ustalono również, że obowiązkowy audyt będzie przeprowadzany każdorazowo w przypadku sytuacji mogących skutkować wykluczeniem z postępowania. Z audytu sporządzany jest raport zawierający ocenę zgodności oraz rekomendacje usprawnień.

(...) Podkreślenia wymaga fakt, że od dnia 8 sierpnia 2025 r. Wykonawca nie został wykluczony z jakiegokolwiek postępowania na podstawie przepisu art. 109 ust. 1 pkt 8 lub pkt 10 p.z.p. Wykonawca wskazuje, że wykluczenia opisane w niniejszym Dokumencie Samooczyszczenia miały charakter jednorazowy, Wykonawca podejmuje natomiast szeroko zakrojone działania zmierzające do utrzymania wiarygodności i rzetelności Wykonawcy na rynku zamówień publicznych.

(...) Zgodnie z postanowieniami procedury zarządzeniem Prezesa Zarządu z dnia 1 marca 2026 r. zarządzono przeprowadzenie pierwszego audytu stosowania Procedury w okresie od dnia 1 grudnia 2025 r. do dnia 29 lutego 2026 r., a także powołano trzyosobowy Zespół Audytowy odpowiedzialny za jego realizację.

(...) Celem audytu jest nie tylko weryfikacja zgodności działań z przyjętą Procedurą, ale również identyfikacja obszarów wymagających dalszego usprawnienia oraz zapewnienie stałego podnoszenia standardów należytej staranności w procesie ofertowym. Z przeprowadzonego audytu sporządzony zostanie raport zawierający ustalenia oraz rekomendacje. O wynikach audytu oraz ewentualnych dalszych działaniach usprawniających Wykonawca poinformuje po jego zakończeniu.

(...) W wyniku przeprowadzonej analizy przyczyn wykluczenia, Wykonawca dokonał reorganizacji struktury odpowiedzialności w procesie przygotowywania ofert w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych.

(...) Po pierwsze, wprowadzono funkcję Kierownika Oferty. W każdym postępowaniu wyznaczany jest Kierownik Oferty, który ponosi odpowiedzialność organizacyjną za koordynację całego procesu. (...) Po drugie, powołano niezależny Zespół weryfikacyjny w celu zapewnienia obiektywnej i wielostopniowej kontroli kwalifikacji doświadczenia. (...) Po trzecie, wprowadzona reorganizacja ma charakter systemowy i obowiązkowy w każdym postępowaniu, nie jest jednorazowym działaniem, lecz stałym elementem struktury organizacyjnej procesu ofertowego i wprowadza realne rozdzielenie odpowiedzialności i mechanizm kontroli, co powinno wyeliminować ryzyko ponownego zakwestionowania kwalifikacji doświadczenia w kontekście art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 p.z.p.

(...) Wykonawca w dalszym ciągu stosuje u siebie procedury ISO. Wykonawca zawarł umowę (...) z dnia

03.01.2023 w celu przygotowania dokumentacji systemu PN-EN ISO 9001:2015-10 (...) do certyfikacji systemu ISO w zakresie świadczenia usług nadzoru w budownictwie, w tym również jakości działu ofertowania. (...) Wykonawca uzyskał w dniu 4 maja 2023 r. Certyfikat wydany przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A.”

Do ww. samooczystczenia Przystępujący INKO załączył dowody.

W dniu 02.07.2026 r. wraz z podmiotowymi środkami dowodowymi Przystępujący INKO złożył kolejne samooczystczenie, w którym wskazał w szczególności: „Wykonawca wskazuje, że podstawą wykluczenia Wykonawcy z Postępowania S52 był przepis art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy p.z.p. w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy p.z.p. oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy p.z.p. w zw. z art. 111 6 ustawy p.z.p. Powyższe jest kluczowe dla oceny okresu wykluczenia Wykonawcy. Zgodnie z przepisem art. 111 pkt 6 okres wykluczenia rozpoczął swój bieg od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia, tj. od momentu złożenia oferty w Postępowaniach S52 w dniu 22 maja 2025 roku. (...) Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy przyjmując jako wiążącą interpretację płynącą z przywołanych orzeczeń, że sankcja związana z Postępowaniami S52 już wygasła. Wykluczenie z Postępowania S52 nastąpiło na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 p.z.p., a zatem stosownie do art. 111 pkt 6 p.z.p. okres sankcji wynosi rok od zaistnienia zdarzenia, którym było złożenie ofert zawierających kwestionowane informacje w dniu 22 maja 2025 r. (...)”

W dniu 07.07.2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego INKO oraz o odrzuceniu ofert Odwołującego B-ACT i Odwołującego Transprojekt na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. W uzasadnieniu odrzucenia Zamawiający wskazał:

„Z dokumentów które Wykonawcy przesłali wynikało, że Pan R.B. został wyznaczony na stanowisko Inżyniera Projektu. W kolumnie dotyczącej opisu doświadczenia Wykonawcy wskazali, że Pan R.B. zdobył doświadczenie zawodowe na stanowisku Inżyniera Rezydenta przy zadaniu: „Zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu „Prace na linii kolejowej nr 216 Działowo – Olsztyn”. Wykonawcy podali, że doświadczenie to zostało zdobyte w okresie od 10.2017 r. do 01.2021 r., przy wartości robót budowlanych wynoszącej 351 725 534 zł brutto, a kontrakt był realizowany w oparciu o warunki kontraktowe FIDIC. Tym samym, w wykazie Wykonawcy wskazali czas 38 miesięcy. Z informacji posiadanych przez Zamawiającego wynika natomiast, że Pan R.B., pełnił funkcję Inżyniera Rezydenta w okresie od 10.2017 r. do 07.2019 r., tj. przez około 22 miesiące, od 29.10.2020 r. do 15.01.2021 r. pełnił funkcję Inżyniera Projektu, a od 16.01.2021 r. do 30.09.2025 r. pełnił funkcję Inżyniera Projektu w okresie gwarancyjnym.

Rozbieżność polega więc na tym, że Wykonawcy opisali całość doświadczenia w okresie od 10.2017 r. do 01.2021 r. jako pełnienie funkcji Inżyniera Rezydenta, wskazując łącznie 38 miesięcy doświadczenia, podczas gdy z informacji posiadanych przez Zamawiającego wynika, że Pan R.B. pełnił funkcję Inżyniera Rezydenta jedynie w okresie od 10.2017 r. do 07.2019 r., tj. przez ok. 22 miesiące, a następnie funkcję Inżyniera Projektu w okresie od 29.10.2020 r. do 15.01.2021 r., tj. przez 2 miesiące i 17 dni. Tym samym łączny okres doświadczenia przypadający przed okresem gwarancyjnym wynosi ok. 24 miesiące i 17 dni, a nie 38 miesięcy, jak wskazano w wykazie. Dodatkowo wątpliwość może budzić brak wskazania, że doświadczenie obejmuje wydanie Świadectwa Przejęcia i czy obydwa wskazane okresy można traktować jako Okres liczony wstecz od daty wystawienia Świadectwa Przejęcia. W konsekwencji doświadczenie to może odpowiadać co najwyżej okresowi co najmniej 24 miesięcy, o ile spełnione są pozostałe warunki Podkryterium 1.3, natomiast nie potwierdza okresu co najmniej 36 miesięcy.

Wobec powyższych wątpliwości, Zamawiający w dniu 09.06.2026 r. skierował do Wykonawców wezwanie w trybie art. 223 ust. 1 Pzp, żądając wyjaśnienia dokładnych okresów pełnienia przez Pana R.B. funkcji Inżyniera Rezydenta i Inżyniera Projektu oraz przyczyn zbiorczego wskazania w Załączniku nr 1F funkcji Inżyniera Rezydenta w okresie 10.2017-01.2021. Zamawiający zastrzegł jednocześnie, że złożone wyjaśnienia nie mogą prowadzić do zmiany treści oferty, a jedynie do doprecyzowania elementów budzących wątpliwości.

W odpowiedzi Wykonawcy potwierdzili, że Pan R.B. wykonywał obowiązki Inżyniera Rezydenta od października 2017 r. do lipca 2019 r., a funkcję Inżyniera Projektu pełnił od 29.10.2020 r. do 15.01.2021 r. Jednocześnie Wykonawcy twierdzili, że w okresie pomiędzy tymi funkcjami Pan R.B. pozostawał zaangażowany w zadanie LK216 jako osoba koordynująca działania zespołu Inżyniera, przy czym w piśmie Transprojekt Gdański Sp. z o.o. z dnia 5 sierpnia 2019 r. został wymieniony w rozdzielniku jako „Koordynator”.

Wykonawcy przyznali także, że użycie w Załączniku nr 1F określenia „Inżynier Rezydent” dla całego okresu 10.2017-01.2021 stanowiło - według ich stanowiska - uproszczenie redakcyjne, które nie odzwierciedlało w pełni zmian dotyczących formalnych nazw funkcji pełnionych przez Pana R.B.. Wykonawcy próbują więc utrzymać zadeklarowany okres 38 miesięcy przez powołanie się na faktyczne czynności koordynacyjne wykonywane pomiędzy lipcem 2019 r., a 29.10.2020 r.

W pierwszej kolejności należy rozstrzygnąć, czy i która informacja przedstawiona przez Wykonawców w Załączniku nr 1F była informacją nieprawdziwą, wprowadzającą w błąd, czy jedynie nieprecyzyjną. Z formalnego punktu widzenia informacja dotycząca nazwy doświadczenia zawarta w wykazie była nieścisła, ponieważ Wykonawcy wskazali, że

Pan R.B. pełnił funkcję Inżyniera Rezydenta w całym okresie od 10.2017 r. do 01.2021 r., podczas gdy według informacji posiadanych przez Zamawiającego funkcję Inżyniera Rezydenta pełnił wyłącznie do 07.2019 r.

Samo błędne nazwanie w wykazie całego okresu jako pełnienia funkcji Inżyniera Rezydenta nie byłoby jeszcze decydujące w tej części, w której z wyjaśnień wynika pełnienie funkcji wprost dopuszczonych przez IDW, tj. Inżyniera Rezydenta od 10.2017 r. do 07.2019 r. oraz Inżyniera Projektu od 29.10.2020 r. do 15.01.2021 r. W tym ograniczonym zakresie wyjaśnienia mogą mieć charakter porządkujący, ponieważ zarówno funkcja Inżyniera Rezydenta, jak i funkcja Inżyniera Projektu zostały wymienione w dokumentach zamówienia jako funkcje właściwe dla wykazania doświadczenia.

Nie usuwa to jednak zasadniczego problemu, którym jest wykazanie w ofercie ciągłego 38-miesięcznego okresu doświadczenia, mimo że pomiędzy lipcem 2019 r. a 29.10.2020 r. Pan R.B. nie pełnił żadnej z tych funkcji. Problem koncentruje się zatem nie na różnicy pomiędzy nazwą „Inżynier Rezydent” i „Inżynier Projektu”, lecz na okresie od sierpnia 2019 r. do 28.10.2020 r. W odniesieniu do tego okresu Wykonawcy powołali się dopiero w wyjaśnieniach na dalsze zaangażowanie Pana R.B. jako „koordynatora” lub osoby wykonującej czynności równorzędne w zakresie zarządzania projektem inwestycyjnym.

W ocenie Zamawiającego jest to próba oparcia punktowanego doświadczenia na innej podstawie niż wskazana w Załączniku nr 1F. W ofercie Wykonawcy nie wskazali bowiem, że w spornym okresie osoba ta pełniła funkcję „koordynatora” albo stanowisko równorzędne w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi. Wskazano natomiast jednolicie funkcję Inżyniera Rezydenta w całym okresie 10.2017-01.2021.

Wyjaśnienia składane na podstawie art. 223 ust. 1 Pzp mogą służyć usunięciu wątpliwości co do treści oferty, ale nie mogą prowadzić do jej zmiany ani do zastąpienia informacji pierwotnie podanej nową kwalifikacją doświadczenia. Skoro Zamawiający w wezwaniu wyraźnie zastrzegł, że wyjaśnienia nie mogą zmieniać treści oferty, to nie można na ich podstawie przyjąć nowej funkcji, która nie została ujawniona w wykazie osób.

Przedłożone przez Wykonawców dokumenty nie pozwalają także przyjąć, że funkcja „koordynatora” została wykazana w sposób wystarczający dla potrzeb Podkryterium 1.3. Pismo z 5 sierpnia 2019 r. potwierdza co najwyżej udział Pana R.B. w obiegu korespondencji jako osoby oznaczonej w rozdzielniku jako „Koordynator”. Nie potwierdza natomiast, że przez cały sporny okres wykonywał on ciągle obowiązki odpowiadające stanowisku równorzędnemu w zakresie zarządzania projektem inwestycyjnym.

Również faktury przedłożone przez Wykonawcę Transprojekt Gdański Sp. z o.o. mają ograniczoną wartość dowodową. Dokumentują one rozliczenia pomiędzy Panem Radosławem B(...) a ww. Wykonawcą za czynności opisane ogólnie jako zarządzanie i sprawowanie nadzoru przy zadaniu LK216, jednak nie wynika z nich szczegółowy zakres obowiązków poziom odpowiedzialności, okres ciągłego pełnienia funkcji ani akceptacja Zamawiającego dla traktowania tej osoby jako dodatkowego członka personelu pełniącego stanowisko równorzędne.

Ponadto, sami Wykonawcy potwierdzili, iż po objęciu przez Pana R.B. funkcji Inżyniera Rezydenta na innym kontrakcie funkcja Inżyniera Rezydenta na zadaniu LK216 została powierzona innej osobie. To dodatkowo przemawia za tym, że twierdzenie o dalszym zaangażowaniu jako „koordynatora” nie stanowi prostego wyjaśnienia pierwotnego wpisu w wykazie, lecz ma charakter nowej argumentacji zmierzającej do utrzymania najwyższego progu punktowego.

Przedstawione przez Wykonawców dokumenty w odpowiedzi na wezwanie z dnia 09.06.2026 zasadniczo nie zmieniają stanowiska Zamawiającego, lecz wręcz potwierdzają, że informacja podana w Załączniku nr 1F była obiektywnie niezgodna z rzeczywistym przebiegiem pełnienia funkcji i mogła wprowadzać Zamawiającego w błąd co do okresu doświadczenia uprawniającego do uzyskania najwyższej punktacji.

Informacja przedstawiona przez Wykonawców w Załączniku nr 1F, dotycząca okresu doświadczenia osoby wskazanej do punktacji, nie dotyczyła kwestii pobocznej, technicznej ani niemającej znaczenia dla wyniku postępowania. Była to informacja złożona bezpośrednio na potrzeby oceny oferty w kryterium pozacenowym. Wykonawcy podali, że Pan R.B. posiada doświadczenie w okresie 10.2017 r. – 01.2021 r., tj. 38 miesięcy, na stanowisku Inżyniera Rezydenta. Taka deklaracja prowadziła do wniosku, że osoba ta spełnia najwyższy próg punktowy w Podkryterium 1.3, tj. doświadczenie przez okres co najmniej 36 miesięcy.

Z ustaleń Zamawiającego oraz z samych wyjaśnień Wykonawców wynika, że deklarowany okres nie odpowiada rzeczywistemu przebiegowi pełnienia funkcji. Po pierwsze, Pan R.B. nie pełnił funkcji Inżyniera Rezydenta przez cały wskazany przez Wykonawców okres. Po drugie, w okresie od sierpnia 2019 r. do 28.10.2020 r. Wykonawcy powołują się dopiero następnie na funkcję „koordynatora”, niewskazaną w ofercie. Po trzecie, okres gwarancyjny został wprost wyłączony przez Zamawiającego z możliwości uwzględniania przy punktacji. Po czwarte, pomiędzy 07.2019 r. a 29.10.2020 r. występowała istotna przerwa w pełnieniu funkcji Inżyniera Rezydenta lub Inżyniera Projektu, która przeczy twierdzeniu o ciągłym 38-miesięcznym doświadczeniu wykazanym w ofercie.

W konsekwencji informacja podana przez Wykonawców miała charakter co najmniej wprowadzający w błąd. Przedstawiała doświadczenie wskazanej osoby w sposób zawyżony, a tym samym mogła wywołać u Zamawiającego błędne przekonanie co do spełnienia najwyższego progu punktowego.

Przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp wymagają, aby przedstawiona informacja mogła mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego. Wystarczające jest ustalenie, że informacja była obiektywnie zdolna wywrzeć istotny wpływ na czynności Zamawiającego. W niniejszej sprawie warunek ten jest spełniony. Dane dotyczące doświadczenia Pana R.B. zostały złożone wprost w celu uzyskania punktów w Podkryterium 1.3. Rozbieżność dotyczyła więc różnicy pomiędzy najwyższym a niższym progiem punktowym. Nie była to omyłka bez znaczenia dla wyniku oceny ofert. Informacja dotyczyła elementu, który bezpośrednio przekładał się na pozycję oferty w rankingu i mógł wpływać na wybór oferty najkorzystniejszej. Wobec powyższego należy uznać, że przedstawiona przez Wykonawców informacja mogła mieć istotny wpływ na decyzje Zamawiającego podejmowane w postępowaniu, w szczególności na ocenę ofert, przyznanie punktów oraz ustalenie rankingu ofert. Nie ma podstaw do uznania, że rozbieżność w wykazie personelu stanowi jedynie omyłkę lub nieprecyzyjny opis doświadczenia, który powinien skutkować wyłącznie obniżeniem punktacji.

Za taką oceną przemawia kilka argumentów.

- 1) Wykonawcy nie pomylili się jedynie co do nazwy dokumentu, drobnej daty lub opisu formalnego. Wskazali okres doświadczenia w wymiarze pozwalającym na uzyskanie maksymalnej liczby punktów.
- 2) rozbieżność przekłada się bezpośrednio na ocenę oferty. Wykonawcy zadeklarowali okres co najmniej 36 miesięcy, podczas gdy okres wynikający z funkcji Inżyniera Rezydenta i Inżyniera Projektu odpowiada co najwyżej progowi co najmniej 24 miesięcy, a okres pomiędzy lipcem 2019 r. a 29.10.2020 r. został dopiero następnie opisany jako wykonywanie funkcji „koordynatora”.
- 3) Zamawiający wyraźnie określił, że okres gwarancyjny nie będzie uznawany. Wykonawcy powinni byli zatem szczególnie starannie oddzielić okres realizacyjny od okresu gwarancyjnego.
- 4) informacja została złożona w dokumencie sporządzonym specjalnie na potrzeby weryfikacji kryteriów oceny ofert. Wykonawcy mieli a przynajmniej powinni mieć świadomość funkcji tego dokumentu i konsekwencji podania danych w nim zawartych.
- 5) zaakceptowanie takiego sposobu prezentowania doświadczenia prowadziłoby do naruszenia zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji. Wykonawcy, którzy rzetelnie wykazali jedynie rzeczywiste okresy doświadczenia, byłiby w gorszej sytuacji niż wykonawcy, którzy przez zawyżenie okresu doświadczenia uzyskaliby wyższą punktację.

(...) Powyższy pogląd ma szczególne znaczenie po złożeniu wyjaśnień przez Wykonawców. Wyjaśnienia te w istocie zmierzają do wykazania, że w okresie niewskazanym prawidłowo w ofercie Pan R.B. wykonywał czynności innego rodzaju, kwalifikowane obecnie jako stanowisko równorzędne. Taka argumentacja nie stanowi wyłącznie doprecyzowania omyłki redakcyjnej, lecz prowadziłaby do niedopuszczalnej modyfikacji podstawy przyznania punktów w kryterium oceny ofert.

W konsekwencji, nowo przedstawiona funkcja „koordynatora” nie powoduje wykazania punktowanego doświadczenia w zakresie co najmniej 36 miesięcy zarządzania zadaniem inwestycyjnym, a Wykonawcy nie mogą po terminie składania ofert zastąpić informacji nieprawdziwej lub wprowadzającej w błąd informacją prawdziwą albo nową podstawą kwalifikacji doświadczenia.

W związku z powyższym oferty Wykonawców są odrzucone na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp jako oferty złożone przez Wykonawców podlegających wykluczeniu, w związku z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp”.

W dniu 21.07.2026 r. Zamawiający poinformował o unieważnieniu czynności wyboru jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego INKO. Jednocześnie Zamawiający dodał, że: *unieważnienie dotyczy wyłącznie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty. Zamawiający podtrzymuje decyzję z dnia 07.07.2026 r. o wykluczeniu wykonawców B-Act S.A. oraz Transprojekt Gdański Sp. z o.o., co skutkuje odrzuceniem z postępowania ofert złożonych przez tych Wykonawców*”.

Pismem z dnia 21.07.2026 r. (publikacja 22.07.2026 r.) Zamawiający poinformował o ponownym wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego INKO.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska Stron i Przystępujących złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy, zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołujących interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody z uwagi na kwestionowane czynności Zamawiającego. W szczególności Izba nie podzieliła stanowiska Przystępującego TPF, jakoby Odwołujący Transprojekt nie miał interesu we wniesieniu odwołania, ponieważ sam twierdzi, że nie mógłby w obecnym postępowaniu uzyskać zamówienia. W ocenie Izby interes Odwołującego Transprojekt wynika przede wszystkim z faktu, że został on wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, co skutkuje zastosowaniem wobec niego sankcji z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, koniecznością składania samooczystczeń i ryzykiem nieuzyskiwania kolejnych zamówień, a zatem także możliwością poniesienia szkody. Tym samym kwestionowanie ww. czynności wykluczenia leży w interesie Odwołującego Transprojekt i potwierdza spełnienie przez niego przesłanek z art. 505 ust. 1

ustawy Pzp.

Niezależnie od powyższego Izba stwierdziła, że w sprawie KIO 3766/26 i KIO 3820/26 odwołania podlegają odrzuceniu w zakresie zarzutów dotyczących odrzucenia ofert Odwołującego Transprojekt i Odwołującego B-ACT jako wniesione po upływie terminu określonego w ustawie. Należy zauważyć, że Zamawiający zawiadomił wykonawców o wyborze najkorzystniejszej oferty oraz o odrzuceniu ww. ofert w dniu 07.07.2026 r. Wprawdzie następnie w dniu 21.07.2026 r. unieważnił czynność wyboru najkorzystniejszej oferty, ale zaznaczył, że nie unieważnia czynności odrzucenia ofert. Tym samym czynność odrzucenia ww. ofert z dnia 07.07.2026 r. została utrzymana w mocy i od tego dnia biegł termin na wniesienie na nią odwołania. Zgodnie z art. 515 ust.1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp odwołanie wnosi się w przypadku zamówień, których wartość jest równa albo przekracza progi unijne, w terminie 10 dni od dnia przekazania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia, jeżeli informacja została przekazana przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Termin na wniesienie odwołań na czynność odrzucenia ww. ofert upływał zatem w dniu 17.07.2026 r. Oznacza to, że wniesienie ich w dniu 03.08.2026 r. jest już działaniem spóźnionym i stanowi podstawę odrzucenia odwołań w zakresie ww. zarzutów w oparciu o art. 528 pkt 3 ustawy Pzp.

Zarzuty dotyczące samooczystczenia Przystępującego INKO.

Zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę:

- 8) który w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub kryteria selekcji, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych podmiotowych środków dowodowych,
- 10) który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Zgodnie z art. 110 ust. 2 i 3 ustawy Pzp:

2. Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:

- 1)naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniężne;
- 2)wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;
- 3)podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:
 - a)zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,
 - b)zreorganizował personel,
 - c)wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,
 - d)utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,
 - e)wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów.

3. Zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę.

Zgodnie z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

W pierwszej kolejności Izba odniesie się do podniesionych przez Odwołującego TPF w sprawie KIO 3810/26 i przez Odwołującego Transprojekt w sprawie KIO 3820/26 zarzutówdotyczących braku wskazania w samooczystczeniu przez Przystępującego INKO faktu wykluczenia go z prowadzonego przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad postępowania na „Opracowanie dokumentacji projektowej dla zadania pn. Budowa drogi ekspresowej nr 52 na odcinku Choczni (z węzłem) – Kalwaria Wschód (z węzłem)” (dalej: „postępowanie Choczni”).

Należy zauważyć, że w dniu 05.12.2023 r. Przystępujący INKO złożył ofertę wraz z oświadczeniem JEDZ w postępowaniu na sprawowanie nadzoru inwestorskiego nad realizacją robót budowlanych w ramach zadań pn.: „Przemysł Bakończyce – Budowa myjni całorocznej” oraz „Przebudowa bocznicy kolejowej Przemysł Bakończyce” (dalej: „postępowanie Przemysł – Bakończyce”), prowadzonym przez PKP Intercity S.A. Z uwagi na przedstawienie

informacji wprowadzających w błąd Izba wyrokiem z 24.05.2024 r. o sygn. akt KIO 1513/24 nakazała wykluczenie Przystępującego INKO na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp z ww. postępowania. Następnie w postępowaniu Chocznia Przystępujący INKO występujący w konsorcjum z VALUE Engineering sp. z o.o. złożył samooczyszczenie dotyczące wykluczenia go z postępowania Przemysł – Bakończyce. Oferta konsorcjum INKO-VALUE została uznana w postępowaniu Chocznia za najkorzystniejszą. Zostały złożone odwołania, które Izba w wyroku z 16.10.2025 r. w sprawach połączonych KIO 2983/25, KIO 2987/25 i KIO 2989/25 uwzględniła i nakazała wykluczenie konsorcjum INKO VALUE na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 w zw. z art. 110 ust. 2 i 3 ustawy Pzp. Przy czym z wyroku tego wynika, że:

- wykluczenie na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp wynikało z nałożenia na współkonsorcjanta VALUE Engineering sp. z o.o. kary umownej przy realizacji przez niego wcześniejszego zamówienia (postępowanie „Kałuża”),
- wykluczenie na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 110 ust. 2 i 3 ustawy Pzp wynikało ze złożenia przez Przystępującego INKO niewystarczającego samooczyszczenia.

Na ww. wyrok Izby została złożona skarga, którą Sąd Okręgowy oddalił wyrokiem o sygn. akt XXIII Zs 161/25 z dnia 23.03.2026 r.

W obecnie prowadzonym postępowaniu Odwołujący twierdzą, że Przystępujący INKO powinien był samooczyszczeniem objąć także fakt wykluczenia z postępowania Chocznia, podczas gdy Przystępujący INKO wskazuje, że termin wykluczenia z art. 111 pkt 5 ustawy Pzp należy liczyć od dnia złożenia przez niego informacji wprowadzających w błąd w postępowaniu Przemysł - Bakończyce, czyli od 05.12.2023 r., co oznacza, że sankcja wobec niego wygasła w dniu 05.12.2025 r.

Biorąc pod uwagę wyżej opisany stan faktyczny Izba wskazuje, że kwestia wykładni sformułowania „zdarzenie będące podstawą wykluczenia” i związanego z nim sposobu liczenia okresu sankcji zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia tegoż wyroku. Natomiast Przystępujący INKO nie był, zdaniem Izby, zobligowany do samooczyszczenia się z wykluczenia z postępowania Chocznia z następujących powodów.

Po pierwsze, w obecnie prowadzonym postępowaniu Zamawiający nie przewidział jako podstawy wykluczenia art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp. Tym samym fakt wykluczenia Przystępującego INKO z postępowania Chocznia na podstawie ww. przepisu (z powodu deliktu popełnionego przez współkonsorcjanta) nie ma znaczenia w niniejszym postępowaniu i nie musiał być ujawniony w złożonym samooczyszczeniu.

Po drugie, należy zauważyć, że w postępowaniu Chocznia Przystępujący INKO nie został wykluczony z powodu złożenia informacji wprowadzających w błąd, ale z powodu złożenia niewystarczającego samooczyszczenia. Tymczasem art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp, a co za tym idzie – sankcja z art. 111 pkt 5 ustawy Pzp, dotyczy wprowadzenia zamawiającego w błąd, a nie nieskutecznego samooczyszczenia z wprowadzenia w błąd. Innymi słowy, należy odróżnić:

- sytuację, w której wykonawca nie ujawnia wprowadzenia jakiegoś zamawiającego w błąd we wcześniejszym postępowaniu i w ten sposób ponownie dopuszcza się wprowadzenia w błąd „nowego” zamawiającego „w nowym” postępowaniu, co skutkuje kolejnym wykluczeniem z art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10 ustawy Pzp i kolejnym otwarciem biegu terminów, o których mowa w art. 111 pkt 5 lub 6 ustawy Pzp oraz koniecznością samooczyszczenia się (tak też Izba w wyroku KIO 1513/24 z 24.05.2024 r.),
- od sytuacji, w której wykonawca ujawnia wprowadzenie jakiegoś zamawiającego w błąd we wcześniejszym postępowaniu i składa z tego powodu samooczyszczenie, ale to samooczyszczenie zostaje uznane za nieskuteczne – wówczas wykonawca podlega wykluczeniu na podstawie art. 111 pkt 5 lub 6 ustawy Pzp, ale nie dochodzi do otwarcia nowego biegu terminów wynikających z ww. przepisów i nie zachodzi konieczność samooczyszczania się z nieskutecznego samooczyszczenia.

W postępowaniu Chocznia Przystępujący INKO został wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, ale w związku z art. 110 ust. 2 i 3 ustawy Pzp, gdyż wykluczenie to wynikało z faktu złożenia niewystarczającego samooczyszczenia, a nie z faktu ponownego wprowadzenia zamawiającego w błąd. Przepisy ustawy Pzp przewidują zaś obowiązek samooczyszczania się z wprowadzenia w błąd, a nie z dokonania nieskutecznego samooczyszczenia. Skoro w postępowaniu Chocznia nie doszło do wprowadzenia zamawiającego w błąd, to mimo powołania się przez tamtego zamawiającego na art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, Przystępujący INKO nie miał obowiązku w obecnym postępowaniu samooczyszczać się z niewystarczającego samooczyszczenia.

Wobec powyższych ustaleń Izba nie podzieliła stanowiska Odwołującego TPF w sprawie KIO 3810/26 i Odwołującego Transprojekt w sprawie KIO 3820/26, zgodnie z którym Przystępujący INKO podlega wykluczeniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10 w zw. z art. 110 ustawy Pzp z powodu braku uwzględnienia w samooczyszczeniu faktu wykluczenia z postępowania Chocznia. Dlatego odwołania w sprawach KIO 3810/26 (zarzut nr 1) i KIO 3820/26 (zarzut nr 2), tj. w zakresie zarzutów dotyczących postępowania Chocznia zostały oddalone.

Przechodząc do pozostałych zarzutów dotyczących samooczyszczenia Przystępującego INKO, podniesionych

przez Odwołującego TPF w sprawie KIO 3810/26, Odwołującego Transprojekt w sprawie KIO 3820/26 i Odwołującego B-ACT w sprawie KIO 3766/26, należy zauważyć, że są one oparte na fakcie wykluczenia Przystępującego INKO z prowadzonych przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad postępowań na:

- „Opracowanie dokumentacji projektowej dla zadania pn. Budowa drogi ekspresowej nr 52 na odcinku Bulowice (bez węzła) – Choczniа (bez węzła)” (dalej: „postępowanie Bulowice”),
- „Opracowanie dokumentacji projektowej dla zadania pn. Budowa drogi ekspresowej nr 52 na odcinku Kalwaria Wschód (bez węzła) – Głogoczów (z węzłem)” (dalej: „postępowanie Kalwaria”).

Oba te postępowania zostały wszczęte 14.04.2025 r., termin składania ofert upływał w nich 22.05.2025 r., a w dniu 08.08.2026 r. Przystępujący INKO został z nich wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp z powodu wprowadzenia zamawiającego w błąd w zakresie doświadczenia Eksperta ds. geotechnicznych (p. U.T..) ocenianego w ramach kryteriów oceny ofert. Przystępujący INKO złożył odwołania na czynność wykluczenia go z ww. postępowań, które zostały oddalone przez Izbę wyrokiem KIO 3492/25 i KIO 3493/25 z 24.10.2025 r. Następnie Przystępujący INKO wniósł skargę do Sądu Okręgowego w Warszawie, która została oddalona wyrokiem XXIII Zs 160/25 z 26.02.2026 r. Tym samym w dniu 26.02.2026 r. wykluczenie Przystępującego INKO z postępowań Bulowice i Kalwaria stało się prawomocne.

Jednakże Przystępujący INKO składając drugie samooczyszczenie w dniu 02.07.2026 r. podniósł, że roczny okres, w którym podlegał wykluczeniu na podstawie art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, liczony od dnia składania ofert w postępowaniach Bulowice i Kalwaria, tj. od dnia 22.05.2025 r. już upłynął, zatem nie podlega on wykluczeniu w obecnie prowadzonym postępowaniu. Na tle tego stwierdzenia Przystępującego INKO powstały dwa zasadnicze zagadnienia wymagające rozpoznania przez Izbę.

Po pierwsze, Odwołujący TPF i Odwołujący Transprojekt zwrócili uwagę, że w ww. postępowaniach Bulowice i Kalwaria Przystępujący INKO został wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, co oznacza, że zastosowanie ma nie tylko art. 111 pkt 6 ustawy Pzp przewidujący roczny okres sankcji przy wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 10, ale także art. 111 pkt 5 ustawy Pzp przewidujący 2-letni okres sankcji przy wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp.

W związku z tym należy wyjaśnić, że w postępowaniach Bulowice i Kalwaria rzeczywiście zamawiający wykluczył Przystępującego INKO na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp nie podając przy tym szczegółowego uzasadnienia w zakresie pkt 8 ww. przepisu. Następnie odwołania w sprawach KIO 3492/25 i KIO 3493/25 zostały oddalone, jak też skarga w sprawie XXIII Zs 160/25 została oddalona, co zdaniem Odwołującego TPF oznacza, że orzeczenia zarówno Izby jak i Sądu odnoszą się do pełnej podstawy wykluczenia Przystępującego INKO, czyli do art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp. Odwołujący TPF wskazując na przesądzającą treść sentencji wyroku Sądu neguje przy tym znaczenie treści jego uzasadnienia, w którym stwierdzono:

„Należy uznać, że wskazanie przez zamawiającego w decyzjach o wykluczeniu art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy p.z.p. jako podstawy prawnej było niepoprawne. Podkreślenia wymaga bowiem fakt, że w uzasadnieniu faktycznym i prawnym decyzji zabrakło jakichkolwiek argumentów pozwalających na zastosowanie tego przepisu. W uzasadnieniu zamawiający wskazał bowiem, że spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy p.z.p., co wynikało z podania nieprawdziwych informacji dotyczących dokumentacji nr 3 w ramach kryterium „Ekspert ds. geotechnicznych”. W konsekwencji oferty zostały odrzucone na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy p.z.p., gdyż wykonawcy w wyniku lekkomyślności przedstawili w formularzu „Kryteria pozacenowe” informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje zamawiającego. Jednocześnie zamawiający uznał za nieprzekonujące samooczyszczenie (self-cleaning) partnera konsorcjum - INKO Consulting sp. z o.o., złożone w zakresie braku podstaw do wykluczenia na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 oraz 10 ustawy p.z.p. Prawidłowo zatem zamawiający powinien wskazać na odrzucenie ofert na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy p.z.p. w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy p.z.p. oraz na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy p.z.p. w zw. z art. 111 pkt 5 i 6 ustawy p.z.p. Błędne przywołanie punktu 8 należy więc rozpatrywać wyłącznie w kategoriach omyłki uzasadnienia decyzji, a nie podstawy wykluczenia z postępowania. W tym kontekście podkreślenia wymaga, iż rolą Krajowej Izby Odwoławczej oraz Sądu Zamówień Publicznych nie jest prostowanie czy wyjaśnianie decyzji zamawiającego, a jedynie kontrola jej zasadności. Ponieważ lektura uzasadnienia decyzji nie pozostawia wątpliwości, że faktyczną podstawą wykluczenia był art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy p.z.p., natomiast podstawami odrzucenia ofert art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy p.z.p. w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy p.z.p. oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy p.z.p. w zw. z art. 111 pkt 5 i 6 ustawy p.z.p. (negatywna ocena samooczyszczenia), nie zachodziła potrzeba modyfikacji treści decyzji ani uwzględnienia zarzutu w tym zakresie. Choć zarzut dotyczący art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy p.z.p. został sformułowany wprost w odwołaniu i skardze, przepis ten de facto nie stanowił rzeczywistej podstawy wykluczenia w warstwie uzasadnienia faktycznego i prawnego. (...) bacząc na treść decyzji jasnym jest jaka była rzeczywista podstawa odrzucenia ofert z obu postępowań. Zamawiający w toku postępowań nie badał przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy p.z.p. ani nie dokonał wykluczenia skarżących w oparciu o ten przepis. Błędne przywołanie tej

podstawy prawnej w decyzji nie zmienia zatem merytorycznej oceny czynności zamawiającego, która oscylowała wyłącznie wokół przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy p.z.p. i art. 111 pkt 5 i 6 ustawy p.z.p.”

Izba zgadza się, że podstawowe znaczenie dla ustalenia stanu prawnego i faktycznego danej sprawy ma sentencja zapadłego wyroku, niemniej jednak nie można czytać jej w oderwaniu od uzasadnienia tego wyroku. Jest to szczególnie istotne w niniejszej sprawie, gdzie Sąd wyraźnie wskazał, że podstawą wykluczenia Przystępującego INKO był tylko art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, natomiast art. 109 ust. 1 pkt 8 został podany przez zamawiającego niepoprawnie i w wyniku omyłki. Brak uwzględnienia tego stanowiska w sentencji wyroku wynika zaś z tego, że Sąd uznał, że nie jest rolą organów orzekających prostowanie czy wyjaśnianie decyzji zamawiającego. W związku z tym Izba stwierdza, że nie można ignorować jasno sformułowanego stanowiska Sądu co do podstaw wykluczenia Przystępującego INKO z postępowania wyłącznie z powodu tego, że nie znalazło ono odzwierciedlenia w sentencji wyroku. Dlatego Izba uznaje, że podstawą wykluczenia Przystępującego INKO z postępowań Bulowice i Kalwaria był art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp i ten przepis, jak też art. 111 pkt 6 ustawy Pzp przewidujący roczny okres sankcji, będzie przedmiotem dalszych rozważań Izby.

Po drugie zatem, skoro Przystępujący INKO został wykluczony w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, co wiąże się z rocznym okresem podlegania wykluczeniu na podstawie art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, należy ustalić, od kiedy liczy się ww. okres.

Zgodnie z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Przystępujący INKO i Zamawiający twierdzą, że „zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia” jest złożenie informacji wprowadzających w błąd, czyli w tym wypadku złożenie w dniu 22.05.2025 r. ofert w postępowaniach Bulowice i Kalwaria. Przy tak liczonym terminie roczny okres, o którym mowa w art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, upłynąłby w dniu 22.05.2026 r., zatem w dniu wyboru najkorzystniejszej oferty w niniejszym postępowaniu (07.07.2026 r.), bez względu na ocenę samooczyszczenia, Przystępujący INKO nie podlegałby już wykluczeniu z postępowania.

Odwolujący TPF i Przystępujący po jego stronie wskazują natomiast, że taki sposób liczenia biegu terminu z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp prowadzić może do tego, że stosowanie ww. przepisu stanie się fikcją, w szczególności gdy wykonawca wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp będzie korzystał ze środków ochrony prawnej, gdyż skutkuje to znacznym skróceniem faktycznego okresu podlegania wykluczeniu, a może nawet doprowadzić do tego, że wykonawca w praktyce nigdy nie będzie podlegał wykluczeniu.

Izba podziela stanowisko Odwołującego TPF i Przystępujących po jego stronie i wskazuje, że zgodnie z dominującym orzecznictwem wykonawca nie podlega wykluczeniu w okresach, o których mowa w art. 111 ustawy Pzp dopóki jego wykluczenie nie stanie się prawomocne. Tak też przykładowo Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z 15.04.2022 r. o sygn. akt XXIII Zs 21/22, dotyczącym wprowadzenia niedozwolonych porozumień, ale pod względem prawnym mającym zastosowanie również w niniejszej sprawie, stwierdził: „*W świetle art. 111 pkt 4) ustawy nPzp w zw. z art. 108 ust. 1 pkt 5) ustawy nPzp, dopiero w sytuacji, w której dany zamawiający skutecznie wykluczy wykonawcę z postępowania na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 5) ustawy nPzp powołując się na okoliczność zawarcia przez niego z innym wykonawcą nielegalnego porozumienia w toku tego postępowania, aktualizuje się przesłanka wykluczenia z art. 111 pkt 4) ustawy nPzp. Dopiero prawomocna decyzja zamawiającego w tym zakresie oznacza, że wykonawca podlega wykluczeniu z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego przez okres 3 lat i w tej sytuacji znajduje zastosowanie art. 111 pkt 4) ustawy nPzp*”. Sąd stwierdził zatem, że wykluczenie wykonawcy musi być prawomocne, aby możliwe było zastosowanie wobec niego art. 111 pkt 4 ustawy Pzp, co ma analogiczne zastosowanie do art. 111 pkt 6 ustawy Pzp. Należy jednak zauważyć, że liczenie rocznego okresu, o którym mowa w tym przepisie, od dnia złożenia informacji wprowadzającej w błąd, czyli najczęściej od dnia złożenia oferty, przy jednoczesnym respektowaniu prawa wykonawcy do korzystania ze środków ochrony prawnej w celu weryfikacji prawidłowości czynności wykluczenia go z postępowania pociąga za sobą określony skutek polegający na tym, że okres podlegania wykluczeniu z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp ulega skróceniu o czas trwania postępowania odwoławczego przed Izbą i postępowania skargowego przed Sądem. W skrajnych przypadkach, jeżeli postępowania odwoławcze i skargowe będą trwać rok lub dłużej, wykonawca nigdy w praktyce nie będzie podlegał wykluczeniu, bo cały okres z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp zostanie „skonsumowany” w okresie korzystania ze środków ochrony prawnej. Uznaje zatem, że „zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia”, a w efekcie - początkiem biegu terminu, o którym mowa w art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, jest dzień złożenia informacji wprowadzającej w błąd, skutkuje tym, że stosowanie ww. przepisu staje się iluzoryczne, bo albo okres faktycznego podlegania wykluczeniu ulega skróceniu (w przypadku Przystępującego INKO do niespełna 3 miesięcy) albo okres ten nawet może się nigdy nie zacząć. Taka interpretacja sformułowania „zdarzenie będące podstawą wykluczenia” byłaby zatem niezgodna z celem, dla którego ww. przepis został ustanowiony.

Należy jednak zauważyć, że art. 111 pkt 6 ustawy Pzp został wprowadzony do ustawy Pzp w wyniku implementacji art. 57 dyrektywy 2014/24/UE (mającego zastosowanie w niniejszym postępowaniu na podstawie

odesłania z art. 80 dyrektywy sektorowej 2014/25/UE), który określa przypadki wykluczenia wykonawców z postępowania, możliwość dokonywania samooczyszczenia oraz właśnie okresy podlegania wykluczeniu. Przy czym art. 57 ust. 4 dyrektywy klasycznej obejmuje także przypadki wykluczenia wykonawcy z powodu wprowadzenia zamawiającego w błąd:

„h) jeżeli wykonawca był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji, które wymagane były do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji, zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić dokumentów potwierdzających wymaganych na mocy art. 59; lub

i) jeżeli wykonawca podjął kroki, aby nienależycie wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą, pozyskać informacje poufne, które mogą dać mu nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia”.

Ponadto art. 57 ust. 7 dyrektywy klasycznej stanowi, że: „Państwa członkowskie określają w przepisach ustawodawczych, wykonawczych lub administracyjnych, z uwzględnieniem prawa unijnego, warunki wykonania niniejszego artykułu. W szczególności państwa członkowskie ustalają maksymalny okres wykluczenia w przypadku, gdy wykonawca nie podejmie środków określonych w ust. 6 w celu wykazania swojej rzetelności. Jeżeli okres wykluczenia nie został określony w prawomocnym wyroku, nie przekracza on pięciu lat od daty skazania prawomocnym wyrokiem w przypadkach, o których mowa w ust. 1, i trzech lat od daty odnośnego zdarzenia w przypadkach, o których mowa w ust. 4”.

Należy zatem zauważyć, że ustawodawca unijny w art. 57 ust. 7 dyrektywy klasycznej nie użył zwrotu „zdarzenie będące podstawą wykluczenia”, ale użył szerszego pojęcia: „odnośne zdarzenie”, które w ocenie Izby należy rozumieć jako zdarzenie „właściwe w danych okolicznościach” do tego, aby od niego liczyć termin podlegania wykluczeniu z postępowania. Innymi słowy: ustawodawca unijny nie przesądził, co jest zdarzeniem, od którego termin podlegania wykluczeniu zaczyna swój bieg, ale pozostawił ocenie, co w danych okolicznościach i przy danej przesłance wykluczenia takim zdarzeniem powinno być, aby został osiągnięty cel w postaci podlegania wykonawcy wykluczeniu przez dany okres. Oczywiście nie oznacza to, że „zdarzenie” to może być definiowane całkowicie dowolnie, gdyż przesłanki wykluczenia jako przepisy o charakterze sankcyjnym nie mogą być interpretowane w sposób rozszerzający. Niemniej jednak nie oznacza to też, że „zdarzenie” musi być oznaczone sztywno jako jeden możliwy fakt, bez uwzględnienia okoliczności, w których do niego doszło i w których został on ujawniony.

Właśnie na znaczenie okoliczności ujawnienia podstawy wykluczenia wykonawcy zwrócił uwagę Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku C-124/17 z dnia 24.10.2018 r. Wyrok ten dotyczył sprawy, w której spółka Vossloh Laeis do 2011 r. brała udział w „kartelu szynowym”, w marcu 2016 r. została za to ukarana grzywną przez Bundeskartellamt (federalny urząd antykarcelowy w Niemczech), zaś w listopadzie 2016 r. jej samooczyszczenie w postępowaniu prowadzonym przez Stadtwerke München zostało uznane za niewystarczające i została wykluczona z tego postępowania. W postępowaniu przed Izbą ds. Zamówień Publicznych spółka Vossloh Laeis podnosiła m.in., że 3-letni okres podlegania wykluczeniu należy liczyć od końca jej działalności w kartelu, zatem okres ten już upłynął i nie podlega ona wykluczeniu. Odpowiadając na pytania prejudycjalne zadane przez Izbę ds. Zamówień Publicznych Trybunał stwierdził m.in.:

„38. W niniejszej sprawie za zachowanie objęte odpowiednią podstawą wykluczenia została nałożona sankcja na mocy decyzji właściwego organu wydanej w ramach postępowania uregulowanego przez prawo Unii lub prawo krajowe, której celem było stwierdzenie zachowania stanowiącego naruszenie normy prawnej. W takiej sytuacji, w trosce o spójność z zasadami obliczania terminu przewidzianego dla obowiązkowych podstaw wykluczenia, lecz także o przewidywalność i pewność prawa, należy uznać, że okres trzech lat przewidziany w art. 57 ust. 7 dyrektywy 2014/24 oblicza się od daty zapadnięcia tej decyzji.

39. Rozwiązanie to wydaje się tym bardziej uzasadnione, skoro – jak wskazał rzecznik generalny w pkt 83–85 opinii – wykazanie istnienia zachowań ograniczających konkurencję może zostać uznane dopiero po wydaniu takiej decyzji, zawierającej taką kwalifikację prawną okoliczności faktycznych.

40. Ponadto, jak podkreśliła Komisja, zainteresowany wykonawca nadal ma w tym okresie możliwość podjęcia środków, o których mowa w art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24, w celu wykazania swojej rzetelności, jeżeli mimo wszystko pragnie wziąć udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

41. W rezultacie okres wykluczenia oblicza się nie od chwili uczestnictwa w kartelu, lecz od daty, w której to zachowanie stało się przedmiotem stwierdzenia naruszenia przez właściwy organ.

42. Z powyższego wynika, że odpowiedź na pytania trzecie i czwarte powinna brzmieć: art. 57 ust. 7 dyrektywy 2014/24 należy interpretować w ten sposób, że gdy wykonawca dopuścił się zachowania objętego podstawą wykluczenia określoną w art. 57 ust. 4 lit. d), za które właściwy organ nałożył sankcję, maksymalny okres wykluczenia oblicza się od daty wydania decyzji tego organu”.

W wyroku tym Trybunał dokonał wprowadzenia wykładni art. 57 ust. 7 dyrektywy klasycznej w kontekście sposobu liczenia maksymalnego okresu wykluczenia wykonawców, którzy dopuścili się niedozwolonego porozumienia, ale należy zwrócić uwagę, że zarówno sformułowanie: „odnośne zdarzenie” w dyrektywie klasycznej, jak też sformułowanie: „zdarzenie będące podstawą wykluczenia” w ustawie Pzp, nie odnoszą się tylko do przypadków zмовы, ale także do wprowadzenia zamawiającego w błąd. Zatem stanowisko wyrażone przez Trybunał w ww. wyroku powinno być wzięte pod uwagę również w niniejszej sprawie.

Izba podkreśla zatem konieczność dokonania prounijnej wykładni art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, która nie pozwala na takie rozumienia „zdarzenia”, które ogranicza się do jednego sztywno określonego faktu i terminu, ale wymaga uwzględnienia okoliczności, w których ten fakt zaistniał, okoliczności jego ujawnienia i konieczności niedopuszczenia do tego, aby podleganie wykonawcy wykluczeniu w określonym czasie stało się fikcją. Powyższe prowadzi zaś do wniosku, że nie można mechanicznie i w oderwaniu od okoliczności sprawy ustalić jednego „zdarzenia”, od którego zawsze będzie się liczyć termin z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp. Izba podziela w tym zakresie stanowisko Odwołującego TPF i Przystępujących po jego stronie, zgodnie z którym należy odróżnić sytuację, w której wykonawca zostaje wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp i nie korzysta ze środków ochrony prawnej od sytuacji, w której składa odwołanie do Prezesa Izby, jak też od sytuacji, w której składa następnie skargę do Sądu. Skoro w okresie korzystania ze środków ochrony prawnej art. 111 pkt 6 nie ma do niego zastosowania ze względu na brak prawomocności wykluczenia, to w takim razie przepis ten powinien mieć zastosowanie od dnia, w którym wykluczenie to staje się prawomocne, czyli w przypadku wniesienia odwołania – od dnia wydania orzeczenia przez Izbę, a w przypadku wniesienia skargi do Sądu – od dnia wydania orzeczenia Sądu.

Tak też w niniejszej sprawie, skoro złożenie informacji wprowadzających w błąd miało miejsce w dniu złożenia ofert, tj. w dniu 22.05.2025 r. w postępowaniach Bulowice i Kalwaria, ale Przystępujący INKO wniósł odwołania do Prezesa Izby, a następnie złożył skargę do Sądu, to dopiero od dnia wydania wyroku w sprawie XXIII Zs 160/25, czyli od dnia 26.02.2026 r., jego wykluczenie stało się prawomocne i od tego dnia należy liczyć bieg terminu, o którym mowa w art. 111 pkt 6 ustawy Pzp.

Odnosząc się przy tym do powoływanego przez Zamawiającego i Przystępującego INKO wyroku KIO 2105/26 z 22.06.2026 r., w którym Izba orzekając w analogicznej sprawie uznała, że okres podlegania wykluczeniu wygaś 22.05.2026 r., należy zwrócić uwagę na następujące kwestie. Przede wszystkim postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą ma charakter kontradyktoryjny, co oznacza, że Izba rozpoznając sprawę ocenia twierdzenia i dowody przedstawione przez strony i uczestników, zatem od ich inicjatywy w tym zakresie zależy niejednokrotnie to, jakie zapadnie rozstrzygnięcie. Izba jest też związana treścią zarzutów zawartych w odwołaniu (art. 555 ustawy Pzp), zatem sposób ich sformułowania również może mieć wpływ na rozstrzygnięcie Izby. Wreszcie nie można abstrahować od tego, że stany faktyczne w poszczególnych sprawach mogą się różnić, a ponadto w ciągu wielu lat obowiązywania przepisów o zamówieniach publicznych pojawiają się na rynku nowe zjawiska, w świetle których orzecznictwo Izby nie może stać w miejscu i kurczowo trzymać się raz wydanego orzeczenia, czy nawet raz obranej linii orzeczniczej, jeżeli wynikający z nich pogląd do tych nowych zjawisk po prostu nie przystaje. Jednolitość orzecznictwa Izby nie może być zatem celem samym w sobie, gdyż prowadziłoby to do braku możliwości uwzględniania konkretnych okoliczności zaistniałych w konkretnych sprawach, braku możliwości reagowania na problemy, z jakimi mierzą się uczestnicy rynku i braku możliwości nadążania za zmianami, jakie na tym rynku zachodzą. Tak też w omawianej sprawie Izba dostrzegła ryzyko iluzorycznego obowiązywania art. 111 pkt 6 ustawy Pzp w przypadku liczenia rocznego terminu na wykluczenie od dnia złożenia informacji wprowadzającej w błąd i korzystania przez wykonawcę ze środków ochrony prawnej. Dlatego mimo wyroku KIO 2105/26 Izba uznała, że w niniejszej sprawie termin ten należy liczyć od dnia uprawomocnienia się czynności wykluczenia Przystępującego INKO w postępowaniach Bulowice i Kalwaria, tj. od dnia 26.02.2026 r.

Skoro zatem Izba stwierdziła, że sankcja wynikająca z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp wobec Przystępującego INKO nie wygasła i w dalszym ciągu w celu jej uniknięcia zobowiązany jest on składać samooczyszczenie, należy ocenić samooczyszczenie złożone przez niego w niniejszym postępowaniu.

W pierwszej kolejności Izba wskazuje, że ww. ocenie podlega zarówno samooczyszczenie złożone wraz z JEDZ w dniu otwarcia ofert (dalej: „samooczyszczenie 1”), jak i samooczyszczenie złożone wraz z podmiotowymi środkami dowodowymi (dalej: „samooczyszczenie 2”). Ustawodawca nie przesądził bowiem, w jakim momencie postępowania wykonawca zobowiązany jest złożyć samooczyszczenie, ponadto należy wziąć pod uwagę, że samooczyszczenie co do zasady stanowi proces, który może być rozciągnięty w czasie, zatem nie jest wykluczone uzupełnienie samooczyszczenia złożonego pierwotnie, zwłaszcza jeśli w międzyczasie zostały podjęte nowe środki naprawcze lub wystąpiły nowe okoliczności mające znaczenie dla sprawy.

Odnosząc się zatem do argumentacji przedstawionej w odwołaniach Odwołującego TPF, Odwołującego Transprojekt i Odwołującego B-ACT należy wskazać w pierwszej kolejności, z którymi zarzutami Izba się nie zgadza:

1) Zarzut dotyczący braku naprawienia szkody Izba uznała za niezasadny. W niniejszej sprawie brak jest bowiem

informacji o tym, aby ktokolwiek poniósł szkodę w wyniku wskazania w ofertach Przystępującego INKO doświadczenia Eksperta ds. geotechnicznych niespełniającego wymogów zawartych w kryterium oceny ofert. Trudno zatem oczekiwać, aby Przystępujący INKO miał naprawić lub zobowiązać się do naprawienia szkody, której nikt dotychczas nie zgłosił.

2)W samoocyszczeniu 1 Przystępujący INKO wskazał na Uchwałę Zarządu nr 1/12/2025 z dnia 01.12.2025 r. wprowadzającą nową „Procedurę weryfikacji informacji dotyczących zdolności technicznej lub zawodowej na potrzeby postępowań o udzielenie zamówienia publicznego”. Odwołujący zarzucają, że brak jest dowodów na to, że Procedura ta faktycznie weszła w życie i jest stosowana. Należy jednak zauważyć, że w samej Procedurze w § 9 przewidziano dokonanie audytu z jej stosowania po 3 miesiącach, a następnie co 6 miesięcy i do samoocyszczenia 2 Przystępujący INKO dołączył pierwszy raport z audytu z 20.04.2026 r. obejmujący okres 01.12.2025 r. – 28.02.2026 r. (oraz okres przedłużony do 20.04.2026 r. z powodu nieobecności jednego z członków Zespołu), a także wypełnione formularze Kart kwalifikacji doświadczenia z 01.12.2025 r., 02.02.2026 r. i 26.02.2026 r. Nie można zatem twierdzić, że Przystępujący INKO w żaden sposób nie udowodnił, że Procedura została wprowadzona w życie.

Co do pozostałej argumentacji dotyczącej samoocyszczenia Izba podzieliła stanowisko Odwołujących:

1)Wyjaśnień zawartych w samoocyszczeniu nie można uznać za wyczerpujące. Przede wszystkim Przystępujący INKO nie wyjaśnił, dlaczego, z powodu jakich okoliczności organizacyjnych lub innych doszło do wskazania w ofertach jako Eksperta ds. geotechnicznych p. U.T., której doświadczenie okazało się niezgodne z kryterium oceny ofert. Nie wiadomo, na jakich dokumentach Przystępujący INKO opierał swoją wiedzę o doświadczeniu ww. osoby, dlaczego uznał je za wystarczające, kto oceniał te dokumenty, w jakiej strukturze organizacyjnej ocena ta była dokonywana i na jakim etapie tej oceny doszło do błędnego uznania je za odpowiednie.

2)Przystępujący INKO nie wyjaśnił też, kto (na jakim stanowisku) odpowiadał za niewłaściwą ocenę doświadczenia p. U.T., a co za tym idzie – jakie środki naprawcze polegające na reorganizacji personelu lub zerwaniu powiązań z osobami odpowiedzialnymi za ww. błąd zostały podjęte. Przystępujący INKO wskazał jedynie na zerwanie powiązań z p. Urszulą T., „która przekazała nieprawdziwe informacje” dotyczące swojego doświadczenia, ale przecież to nie p. Urszula T. w ramach struktury organizacyjnej Przystępującego INKO dokonywała oceny tego doświadczenia i nie ona podejmowała decyzję o treści składanych ofert, w tym o wskazaniu określonych osób w celu uzyskania punktów w kryteriach oceny ofert. Zarówno zatem wyjaśnienia Przystępującego INKO w tym zakresie są niepełne, jak i podjęte środki naprawcze są niewystarczające.

3)Do samoocyszczenia dołączono umowę z 03.01.2023 r. w sprawie przygotowania u Przystępującego INKO dokumentacji do certyfikacji systemu ISO w zakresie świadczenia usług w budownictwie oraz certyfikat PN-EN ISO 9001:2015-10 ważny od 04.05.2023 r. Skoro jednak proces certyfikacji miał miejsce w 2023 r., to trudno uznać ww. dokumenty za dowód podjęcia właściwych środków naprawczych wobec zdarzeń zaistniałych w 2025 r., czyli wobec złożenia informacji wprowadzających w błąd w postępowaniach Bulowice i Kalwaria. Można wręcz wysnuć tezę odwrotną: posiadanie certyfikatu ISO od 2023 r. nie uchroniło Przystępującego INKO od dopuszczenia się w 2025 r. czynu z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, co potwierdza, że nie jest to adekwatny środek naprawczy.

4)Do samoocyszczenia dołączono także certyfikaty szkoleń. Po pierwsze jednak, szkolenia te dotyczyły systemu zarządzania jakością wg normy PN-EN ISO 9001:2015-10, „reguł ofertowania”, składania ofert i zabezpieczenia interesów na etapie realizacji umowy, pozyskania zamówienia i podpisania umowy oraz zmian planowanych w ustawie Pzp w 2025 r., zatem dowody te nie potwierdzają, aby ww. szkolenia obejmowały konkretnie kwestię unikania wprowadzania zamawiającego w błąd, co było przecież powodem wykluczenia Przystępującego INKO z postępowań. Po drugie, szkolenia te odbyły się głównie w 2023 r. i 2024 r., tylko jedno – 07.05.2025 r., co ponownie oznacza, że nie mogą stanowić odpowiedniego środka zaradczego wobec złożenia informacji wprowadzających w błąd w dniu 22.05.2025 r., jak też nie uchroniły Przystępującego INKO od dopuszczenia się tego deliktu. Po trzecie, wprawdzie do samoocyszczenia 2 Przystępujący INKO dołączył dokumenty potwierdzające przeprowadzenie dwóch szkoleń w 2026 r., ale dotyczyły one zasad składania samoocyszczenia, podczas gdy przyczyną i istotą sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się Przystępujący INKO jest przecież wprowadzenie zamawiającego w błąd. Tym samym nie mogą to być właściwe środki naprawcze.

W świetle powyższych ustaleń samoocyszczenie Przystępującego INKO nie może zostać uznane za skuteczne. Tym samym podlega on wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 111 pkt 6 ustawy Pzp jako wykonawca znajdujący się w okresie sankcyjnym, który składając nieskuteczne samoocyszczenie nie wykazał swojej rzetelności. Izba dokonała w tym zakresie samodzielnej subsumpcji, ponieważ Odwołujący mimo prawidłowego sformułowania podstawy faktycznej zarzutów jako podstawę prawną wykluczenia podali art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, mimo że Przystępujący INKO nie wprowadził Zamawiającego w błąd co do wykluczenia z postępowań Bulowice i Kalwaria, a jedynie – jak wskazano już wyżej - dokonał w tym zakresie niewystarczającego samoocyszczenia.

Reasumując, Izba stwierdziła, że Przystępujący INKO z powodu wprowadzenia zamawiającego w błąd w

postępowaniach Bulowice i Kalwaria pozostaje w okresie trwania sankcji z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp, który to okres powinien być liczony od uprawomocnienia się czynności wykluczenia, tj. od daty wydania wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26.02.2026 r. Z tego powodu samooczyszczenie 1 i 2 złożone Przystępującego INKO podlega w dalszym ciągu ocenie i Izba oceniła je jako nieskuteczne. Dlatego Izba uwzględniła odwołania Odwołującego TPF w sprawie KIO 3810/26 (zarzut nr 2), Odwołującego Transprojekt w sprawie KIO 3820/26 (zarzut nr 1) i Odwołującego B-ACT w sprawie KIO 3766/26 (zarzut nr 2) w zakresie, w jakim dotyczą one samooczyszczenia związanego z postępowaniami Bulowice i Kalwaria i nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz odrzucenie oferty Przystępującego INKO na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 111 pkt 6 ustawy Pzp.

Zarzut dotyczący odrzucenia ofert Odwołującego Transprojekt i Odwołującego B-ACT.

Zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę:

10) który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że w Podkryterium 1.3. Zamawiający wymagał wskazania na stanowisko Inżyniera Projektu osoby posiadającej doświadczenie w zarządzaniu zadaniem inwestycyjnym na stanowisku: Inżyniera Projektu lub Inżyniera Rezydenta lub Dyrektora Kontraktu lub równorzędnym w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi lub na stanowisku Kierownika budowy. W zależności od długości pełnienia ww. funkcji przez tę osobę ofercie wykonawcy miały zostać przyznane punkty:

- za okres co najmniej 12 miesięcy – 1 pkt,
- za okres co najmniej 24 miesiące – 3 pkt,
- za okres co najmniej 36 miesięcy – 6 pkt.

Odwołujący Transprojekt i Odwołujący B-ACT wskazali w ofertach na stanowisko Inżyniera Projektu tego samego kandydata – p. R.B., jak też wskazali, że pełnił on funkcję Inżyniera Rezydenta w ramach zadania pn. „Zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu Prace na linii kolejowej nr 216 Działowo – Olsztyn” (dalej: „LK216”) przez okres: 10.2017 – 01.2021 (39 miesięcy). Następnie na podstawie wiedzy własnej oraz na podstawie wyjaśnień obu Odwołujących Zamawiający ustalił, że w istocie p. R.B. nie pełnił funkcji Inżyniera Rezydenta przez cały ww. okres, gdyż od sierpnia 2019 r. do października 2020 r. pełnił funkcję Koordynatora, a od 29.10.2020 r. do 15.01.2021 r. – funkcję Inżyniera Projektu. W związku z ujawnieniem pełnienia funkcji Koordynatora (Zamawiający nie kwestionował funkcji Inżyniera Projektu) obaj Odwołujący zostali wykluczeni z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, a ich oferty odrzucone na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp.

Zastosowanie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp wymaga zaistnienia trzech przesłanek:

- przedstawienia informacji wprowadzających w błąd,
- lekkomyślności lub niedbalstwa po stronie wykonawcy,
- możliwego istotnego wpływu na decyzje zamawiającego.

W niniejszej sprawie nie jest sporne, że zarówno Odwołujący Transprojekt jak i Odwołujący B-ACT podali w swoich ofertach informacje nieprawdziwe co do funkcji, jakie pełnił w okresie 10.2017 – 01.2021 p. R.B.. Nikt bowiem nie kwestionuje, że w środku ww. okresu przez ok. 15 miesięcy nie był on Inżynierem Rezydentem, ale Koordynatorem, przy czym z niektórych dołączonych przez Odwołujących dokumentów, np. z Raportów miesięcznych i ze „Schematu Organizacyjnego Zespołu Inżyniera” (załącznik do Raportów) wynika, że w istocie było to stanowisko Koordynatora ds. odbiorowych, a z pieczętki na Protokole nr ISE2-217-04/2019 z dnia 14.12.2019 r. odbioru eksploatacyjnego - Koordynatora ds. technicznych. Bez względu na dokładną nazwę tej funkcji, nie ulega wątpliwości, że wpisanie do oferty wyłącznie stanowiska Inżyniera Rezydenta było informacją wprowadzającą Zamawiającego w błąd.

Zdaniem Izby została także spełniona przesłanka lekkomyślności lub niedbalstwa, bowiem Odwołujący co najmniej nie dochowali należytej staranności przy ustalaniu faktycznie pełnionych przez p. R.B.. funkcji w okresie 10.2017 – 01.2021. Ma to szczególne znaczenie w przypadku Odwołującego Transprojekt, który świadczył usługę nadzoru na zadaniu LK216 i właśnie z jego ramienia p. R.B.. wykonywał powierzone zadania. Tym samym Odwołujący Transprojekt niewątpliwie posiadał wiedzę na temat tego, na jakich stanowiskach ww. osoba wykonywała swoje obowiązki. Nie zmienia to faktu, że również Odwołujący B-ACT nie dochował należytej staranności opierając się tylko na dokumentach dostarczonych przez p. R.B.. Doświadczenie uczy, że na rynku zamówień przypadki zgłoszenia w ofertach personelu, który nie spełnia określonych wymagań zamawiającego, nie są odosobnione, a konsekwencje ponoszone z tego powodu przez wykonawców (dotkliwe zwłaszcza w przypadku niespełnienia wymagań określonych w kryteriach oceny ofert) też są znane, bo wynikają zarówno z przepisów ustawy Pzp, jak i z praktyki postępowań odwoławczych. Odwołujący B-ACT powinien zatem zdawać sobie sprawę z tego, że zasadne jest zweryfikowanie w innych źródłach informacji przekazanych przez kandydata na dane stanowisko. Z uwagi na powyższe Izba stwierdziła, że obaj Odwołujący nie dochowali należytej staranności i dopuścili się lekkomyślności lub niedbalstwa wskazując, że przez cały ww. okres p.

R.B.. pełnił tylko funkcję Inżyniera Rezydenta.

Izba nie podzieliła też argumentacji Odwołujących, jakoby podanie informacji wprowadzających w błąd w ww. zakresie nie mogło mieć istotnego wpływu na decyzje Zamawiającego. Po pierwsze, podanie takich informacji w ramach kryteriów oceny ofert z natury rzeczy wpływa na te decyzje, ponieważ na podstawie tych informacji zamawiający przyznaje ofertom punkty, wg których następnie ustala się ranking ofert, w tym ofertę najkorzystniejszą. Jeżeli zatem nieprawdziwa informacja dotyczy kryteriów oceny ofert, to wpływ na decyzje zamawiającego (ustawodawca uznaje za wystarczający nawet tylko potencjalny wpływ) jest niewątpliwy. Po drugie, Izba nie zgadza się z argumentacją Odwołującego Transprojekt (pkt 71 i 72 odwołania), zgodnie z którą skoro nie wskazał on w ofercie, czy usługa na LK216 dotyczyła robót, dla których wydano Świadectwa Przejęcia, a dodatkowo sporny okres pełnienia funkcji Koordynatora pokrywał się z okresem pełnienia przez p. R.B.. funkcji w ramach innego zamówienia, to jego oferta nie powinna uzyskać żadnych punktów w Podkryterium 1.3., a zatem nie zachodziła podstawa do wykluczenia go w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, bo podanie nieprawdziwej informacji nie miało by wpływu na decyzje Zamawiającego. Izba nie zgadza się też z analogiczną co do pokrywania się okresów argumentacją Odwołującego B-ACT (od pkt 68 odwołania). Przede wszystkim taka argumentacja jest niezgodna z podniesionym przez Odwołującego Transprojekt zarzutem nr 2 i żądaniem nr 4, z których wynika, że Odwołujący domaga się przyznania jego ofercie maksymalnej liczby punktów w Podkryterium 1.3. Podobnie jest ona niezgodna z treścią pkt 67 odwołania Odwołującego B-ACT, w którym zaznacza on, że *„doświadczenie Pana B(...) zasługuje na przyznanie maksymalnej liczby punktów w całość”* jego ofercie. Poza tym, ww. argumentacja obu Odwołujących nie znajduje potwierdzenia w czynnościach Zamawiającego, który nie doszukał się wad ofert, o których piszą oni w odwołaniach. Po trzecie, Izba nie zgadza się też z argumentacją Odwołującego B-ACT, w myśl której nawet przy otrzymaniu maksymalnej liczby punktów za doświadczenie p. R.B., oferta B-ACT uzyskałaby łącznie tylko 45 pkt i zajęłaby 7. miejsce wśród 8-miu sklasyfikowanych wykonawców *„nie wpływając w żaden sposób na wybór oferty najkorzystniejszej ani na kolejność ofert wyżej sklasyfikowanych”*. Obaj Odwołujący pomijają, że w niniejszym postępowaniu w kryterium ceny Zamawiający stosował średnią mierzoną, w ramach której w zależności od liczby ocenianych ofert zmieniała się ocena ofert w tym kryterium. Tym samym odrzucenie jakichś ofert wpływa na ocenę w kryterium ceny innych ofert. Podanie przez Odwołujących nieprawdziwych informacji i odrzucenie obu ich ofert lub odrzucenie tylko jednej z tych ofert wpływa zatem w każdej z tych opcji na inną punktację przyznaną pozostałym ofertom.

W ocenie Izby spełnione zostały zatem przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w stosunku do obu Odwołujących.

Niezależnie od powyższego Izba stwierdziła, że nie ma znaczenia podnoszona przez Odwołujących argumentacja, zgodnie z którą p. R.B.. na stanowisku Koordynatora pełnił – dopuszczoną w opisie Podkryterium 1.3. - funkcję równorzędną w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi do funkcji Inżyniera Projektu / Inżyniera Rezydenta / Dyrektora Kontraktu. O tym, czy funkcja Koordynatora miała charakter „równorzędny” w myśl Podkryterium 1.3. można by dyskutować w sytuacji, gdyby została ona wpisana do ofert Odwołującego Transprojekt i Odwołującego B-ACT. Jednak w sytuacji, gdy nie została wpisana, a została ujawniona dopiero na etapie wyjaśnień udzielonych w trybie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, mamy do czynienia z wprowadzeniem Zamawiającego w błąd i wynikającym z tego wykluczeniem obu Odwołujących, przy jednoczesnej bezcelowości oceniania informacji niezawartych pierwotnie w ofertach.

Podobnie nie ma znaczenia, że Zamawiający akceptował Raporty miesięczne wraz z załącznikiem w postaci Schematu Organizacyjnego, w których (nie wszystkich) p. R.B.. figurował jako Koordynator IP ds. odbiorowych. Czym innym jest bowiem ocena przez Zamawiającego ww. Raportów na etapie realizacji zamówienia, a czym innym ocena ofert w ramach kryteriów oceny ofert. Akceptacja danej osoby na danym stanowisku podczas wykonywania zamówienia nie oznacza, że Zamawiający zobowiązany jest następnie do akceptacji faktu wprowadzenia go w błąd co do informacji podawanych w ofertach w toku postępowania o zamówienie publiczne.

Reasumując, Izba stwierdziła, że Zamawiający zasadnie wykluczył Odwołującego Transprojekt i Odwołującego B-ACT na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp i odrzucił ich oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp. Dlatego odwołania KIO 3500/26 i KIO 3506/26 w zakresie zarzutów dotyczących odrzucenia ww. ofert zostały oddalone.

Wobec powyższego Izba postanowiła jak w sentencji, orzekając na podstawie art. 552 ust. 1, art. 553 i art. 554 ust. 1 ustawy Pzp.

Orzeczenie Izby zostało wydane w oparciu o dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia oraz w oparciu o stanowiska i dowody Stron i Przystępujących przedstawione w pismach procesowych i na rozprawie.

Odnosząc się do wniosku Zamawiającego o pominięcie dowodów przedłożonych przez Odwołującego Transprojekt w dniu 20.08.2026 r., tj. dzień przed rozprawą, Izba wskazuje, że niniejsze postępowanie o udzielenie zamówienia zostało wszczęte w dniu 26.03.2026 r. (art. 130 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp), co oznacza, że mają do niego zastosowanie przepisy ustawy Pzp obowiązujące w postępowaniach wszczętych od 13.03.2026 r. (wprowadzone

ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego, Dz.U. z 2025 r. poz. 769). Jednym z nich jest art. 535 ust. 1 i 2 ustawy Pzp, zgodnie z którym:

1. Dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej strony i uczestnicy postępowania odwoławczego przedstawiają wraz z odwołaniem, odpowiedzią na odwołanie, przystąpieniem do postępowania odwoławczego lub wraz z innym pismem wniesionym najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy lub posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1, pod rygorem utraty prawa powoływania dowodów w toku postępowania odwoławczego. Przepis art. 509 ust. 2 stosuje się, z tym że termin upływa przed otwarciem rozprawy.

2. W przypadku gdy wcześniejsze pozyskanie dowodów na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej nie było możliwe lub konieczność ich powołania wynikała w toku postępowania odwoławczego, strony i uczestnicy postępowania odwoławczego mogą przedstawiać te dowody do zamknięcia rozprawy. Do przedstawiania dowodów podczas zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia przepis art. 508 ust. 4 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Z ust. 1 ww. przepisu wynika, że strony i uczestnicy mogą przedstawiać dowody nie tylko wraz z odwołaniem, odpowiedzią na odwołanie lub przystąpieniem do postępowania odwoławczego, ale także wraz z innym pismem wniesionym najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy lub posiedzenia. Dopiero w przypadku składania dowodów w dniu posiedzenia lub rozprawy strony lub uczestnicy zobowiązani są wykazać, że wcześniejsze pozyskanie dowodów na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej nie było możliwe lub konieczność ich powołania wynikała w toku postępowania odwoławczego (art. 535 ust. 2 ustawy Pzp). Odwołujący Transprojekt skorzystał jednak z możliwości wynikającej z art. 535 ust. 1 ustawy Pzp, tj. z przekazania dowodów wraz z pismem w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy, zatem nawet ewentualna możliwość ich powołania wcześniej nie może stanowić podstawy ich pominięcia. Jednocześnie Izba wyjaśnia, że nie oparła się na dowodach przekazanych przez Odwołującego Transprojekt w dniu 20.08.2026 r. (oświadczenia osób pracujących z p. Radosławem B., ogłoszenia o innych zamówieniach, w których przewidziano role dla określonych specjalistów, Protokół odbioru z 14.12.2019 r.), ponieważ nie mają one istotnego znaczenia dla sprawy (art. 531 Pzp), tj. nie mają wpływu na te okoliczności, które były przesądzające dla podjętego przez Izbę rozstrzygnięcia.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 574 ustawy Pzp oraz § 7 ust. 2 pkt 1, ust. 3 i ust. 6 oraz § 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i pkt 2 lit. a), b) i d) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

W przypadku odwołania w sprawie KIO 3766/26 Izba uwzględniła zarzut nr 2 dotyczący oceny samooczystczenia Przystępującego INKO oraz odrzuciła zarzut nr 1 dotyczący odrzucenia oferty Odwołującego B-ACT.

Na koszty postępowania odwoławczego składały się: 15.000 zł - wpis od odwołania, 3.600 zł - wynagrodzenie pełnomocnika odwołującego, 3.600 zł - wynagrodzenie pełnomocnika zamawiającego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 48 zł - dojazd pełnomocnika zamawiającego na rozprawę, co razem daje kwotę 22.265 zł. Tym samym zarówno Zamawiający, jak i Odwołujący odpowiadają za koszty postępowania odwoławczego w wysokości 11.132,50 zł (1/2 z 22.265 zł).

Odwołujący poniósł dotychczas koszty w wysokości 18.600 zł (wpis od odwołania i wynagrodzenie pełnomocnika), a powinien ponieść je w wysokości 11.132,50 zł. Zamawiający poniósł dotychczas koszty w wysokości 3.665 zł (wynagrodzenie pełnomocnika, opłata skarbową od pełnomocnictwa i dojazd), a powinien ponieść je również w wysokości 11.132,50 zł. Wobec powyższego zasadny jest zwrot kosztów od Zamawiającego na rzecz Odwołującego w wysokości 7.467,50 zł, co skutkować będzie poniesieniem kosztów przez każdą ze Stron w wysokości adekwatnej do wyniku postępowania odwoławczego ($18.600 - 11.132,50 = 7.467,50$; $3.665 + 7.467,50 = 11.132,50$). Przy czym zgodnie z § 7 ust. 6 ww. rozporządzenia ww. kwota podlega zaokrągleniu w górę do pełnych złotych, tj. 7.468 zł.

W przypadku odwołania w sprawie KIO 3810/26 Izba uwzględniła zarzut nr 2 dotyczący oceny samooczystczenia Przystępującego INKO oraz oddaliła zarzut nr 1 dotyczący braku uwzględnienia w samooczystczeniu wszystkich przypadków wykluczenia.

Na koszty postępowania odwoławczego składały się: 15.000 zł - wpis od odwołania, 3.600 zł - wynagrodzenie pełnomocnika odwołującego, 3.600 zł - wynagrodzenie pełnomocnika zamawiającego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 48 zł - dojazd pełnomocnika zamawiającego na rozprawę, co razem daje kwotę 22.265 zł. Tym samym zarówno Zamawiający, jak i Odwołujący odpowiadają za koszty postępowania odwoławczego w wysokości 11.132,50 zł (1/2 z 22.265 zł).

Odwołujący poniósł dotychczas koszty w wysokości 18.600 zł (wpis od odwołania i wynagrodzenie pełnomocnika), a powinien ponieść je w wysokości 11.132,50 zł. Zamawiający poniósł dotychczas koszty w wysokości

3.665 zł (wynagrodzenie pełnomocnika, opłata skarbową od pełnomocnictwa i dojazd), a powinien ponieść je również w wysokości 11.132,50 zł. Wobec powyższego zasadny jest zwrot kosztów od Zamawiającego na rzecz Odwołującego w wysokości 7.467,50 zł, co skutkować będzie poniesieniem kosztów przez każdą ze Stron w wysokości adekwatnej do wyniku postępowania odwoławczego ($18.600 - 11.132,50 = 7.467,50$; $3.665 + 7.467,50 = 11.132,50$). Przy czym zgodnie z § 7 ust. 6 ww. rozporządzenia ww. kwota podlega zaokrągleniu w górę do pełnych złotych, tj. 7.468 zł.

W przypadku odwołania w sprawie KIO 3820/26 Izba uwzględniła zarzut nr 1 dotyczący zaniechania wykluczenia Przystępującego INKO z powodu samooczyszczenia, oddaliła zarzut nr 2 dotyczący braku uwzględnienia w samooczyszczeniu wszystkich przypadków wykluczenia oraz odrzuciła zarzuty nr 3 i 4 dotyczące odrzucenia oferty Odwołującego Transprojekt i nieprzyznania dodatkowej liczby punktów w Podkryterium 1.3.

Na koszty postępowania odwoławczego składały się: 15.000 zł - wpis od odwołania, 3.600 zł - wynagrodzenie pełnomocnika odwołującego, 3.600 zł - wynagrodzenie pełnomocnika zamawiającego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 48 zł - dojazd pełnomocnika zamawiającego na rozprawę, co razem daje kwotę 22.265 zł. Tym samym Zamawiający odpowiada za koszty postępowania odwoławczego w wysokości 5.566,25 zł ($1/4$ z 22.265 zł) a Odwołujący - w wysokości 16.698,75 zł ($3/4$ z 22.265 zł).

Odwołujący poniósł dotychczas koszty w wysokości 18.600 zł (wpis od odwołania i wynagrodzenie pełnomocnika), a powinien ponieść je w wysokości 16.698,75 zł. Zamawiający poniósł dotychczas koszty w wysokości 3.665 (wynagrodzenie pełnomocnika, opłata skarbową od pełnomocnictwa i dojazd), a powinien ponieść je w wysokości 5.566,25 zł. Wobec powyższego zasadny jest zwrot kosztów od Zamawiającego na rzecz Odwołującego w wysokości 1.901,25 zł, co skutkować będzie poniesieniem kosztów przez każdą ze Stron w wysokości adekwatnej do wyniku postępowania odwoławczego ($18.600 - 16.698,75 = 1.901,25$; $3.665 + 1.901,25 = 5.566,25$). Przy czym zgodnie z § 7 ust. 6 ww. rozporządzenia ww. kwota podlega zaokrągleniu w górę do pełnych złotych, tj. 1.902 zł.

Mając powyższe na uwadze, Izba orzekła, jak w sentencji.

Przewodnicząca

.....

.....